புராணிகர், காளத்தி
திரு. இ. தெர்பரசாமி பாண்டியர்
அவர்கள
அன்பளிப்பு

திருவாதவூரடிகள் புராணம்.

கடவுண் மாமுனிவர் அருளிச்செய்தது.

அருட்பாவைந்தின் திரட்டு.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மருகரும், மாணாக்கரும், வித்துவசிரோமணியுமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கராகிய

சி. தம்பையாபிள்ளையால்

மதராஸ் ரிப்பன் யந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஏவிளம்பி௵ மார்கழி௴.

GF

1898 ௵ ஜூலை மீ 21 உ வியாழக்கிழமை
வாங்கினது.

இதன் விலை 0-6-0

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்காப்பு

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
பரந்தநீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
றிவளமா துடனின் றாடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றொடித்தொரு கரத்திற்
றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

சபாபதி.

வேறு.

இந்தரு மடந்தையொ டிசைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படு லகங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொ டுந்துபி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். (௧)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக னன்குபுனை பங்கினு
ளேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மிசைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (௨)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குஞெகி ழுஞசிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
ளங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம். (௩)

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
ணின்பவிளை யாடல தெனுங்கடலு ளேயென்
மினபயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ மாறனா
ருன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேனா. (௪)

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பா
முறபக வருந்தவ முயனறுபெறு மனபா
லுறபவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம. (௫)

அவையடக்கம்.

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித
தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னநெறி தனனுல
வணடமிழ் தெரிந்தவாகண் மறறெனுரை குறற
முண்டெனினு நன்கிதென வுளஞுவாக ளெள்ளார். (௬)

நூறபயன்.

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைபபவா செவிபபுல நிறைபபோா
புந்திமகி ழபபுவி புரபபருடல் விட்டா
லந்தவுல கததினி லரன்சபையில் வாழ்வார். (௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

மந்திரிச்சருக்கம்.

முக்கண்ணொரு நானகுபுய மைநதுமுக முன்னோன
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மைதிகழ் நன்னா
டக்கடு விடத்தையா னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலில் வைகலொழி வைகைவள நாடு. (௧)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு. (௨)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிகுநதுளநா டதனிலம
பாவுமூர் பழமறைதே ரநதணாகள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந
தேவரூ ரினுமேனமை சிறநததிரு வாதவூர். (௩)

அநநகரின் மறையோரி லருளபுனைமாத் தியர்குலத்திற் *
றன்னிகரில் சைவநெறித தலைவ * னவன் றனிததேவி
மின்னனையா $ டிருவயிற்றின் மெனகொடிபங்கினனருளாற்
றெனனவனசெங கோனமுதல்வர் திருவவதா ரஞ்செயதார.

வேறு.

பொய்மமையா முலகின் மாயப பொங்கிரு ளகல வன்னோர்
தமமையாழ நரகிற் றள்ளுஞ சமயதா ரகைம மூங்க
வெமமையா ஞடையா னனப ரிதயதா மலரக ளெல்லாஞ
செமமையாய் மலர ஞான தினகர ருதயஞ செய்தார. (௫)

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வெனறுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென றொருநாம முறுதவர்க்குத்
திருவாத வூரரெனுந திருநாமந தரிததார்கள். (௬)

---

* சைவநெறித்தலைவன் - சம்புபாதாசிருதா.

$ மின்னனையாள் - சிவஞானவதி.

வேறு.

தவமெனும் பெரிய வித்துட் டங்கியே யங்கு ரித்துப
பவமெனும் பங்க நீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண் டாகி
யவமெனுங் களைக ணீங்கி யாக்குவோ னருளா லுண்மைச
சிவமெனும் விளைவுண் டாக வளர்ந்தது தெய்வச சாலி. (எ)

வேறு.

தேனினொடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கனியு
மானினறும் பாலுமுட னளவியுளங் களிகூர
வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவமு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார். (அ)

காயமுட னுயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
றாயமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி லருமபாவத
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார். (கூ)

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புணர்வித்தார். ()

இதுநூன்மற் றல்லதுநூ லில்லையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தலநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்
பொதுநூலென் றுலகனைத்தும் புகழ்மறைநூ லுஞ்சைவ
முதுநூலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நூலுந் தரித்தார்கள். (கக)

மிக்கலையுஞ் செழுநீறு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளர்புலி யதட்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறககலையு மொழித்திடுமா கமக்கலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில். ()

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றக்கோர்க ளுரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினன். (கஉ)

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோன்மை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத்திறநல்கி.

வேறு.

தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மணிப்பூ ணாடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருநை நாடன். ()

இந்திரச் செல்வம் போல விசைந்துள வினைய மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத வூரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்களோடு
மந்தரத் திழிந்து மண்மே லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார்.

பெருங்கட னாக நீதி பெருக்கிய தருக்கு நல்கி
யிருங்கடக் கதந்தோண் மேல்வைத் திண்டருள் பூண்ட கோவுங்
கருங்கட னாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலந்த பாரம் பரித்தனா திருந்த மிக்கார். (௧௭)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலாக் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினாக் கின்ப மாகி
யாதுலாக் கன்னை யாகி யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னாணை பொதுவற நடத்து நாளில். (௧௮)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந்
தற்பர னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ நூலின். (௧௯)

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றோர் மென்னிழல் விரும்பு மாபோ
லவ்வியு மழுவு மேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். (௨௦)

தீத்திற வினையி னாலே சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன ருலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலமவே றாகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி. ()

வரமுடன் புவியிற் றோன்று மறையவர்க கிறைவ னுண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாஞ் சத்திநி பாத மெய்திப
பரமனஞ் செழுத்து மொன்றும பராபர முணர்ந்து ஞான
குருபரன் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று.

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவு
நறகனி கொள்ள வேண்டி நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வுளனே யென்று நாடுவார் தாக்க மெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல லுற்றார். (௨௩)

வளங்கெழு புவியி லுள்ள வாவியுங் காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டே னிகுமலர் தேடு மாபோ
லுளங்கொள நிமல னன்னூ லோதின னுண்மை யெல்லா
மளந்தறி வுணர்ந்த நீரர் யாவரென றாயு நாளில் (௨௪)

வேறு.

மேதகு வனிதைய ரெங்கணும வீசிய கவரி யசைந்தெழ
மாதவ முனிவர்க ளந்தணர் மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புங்கவ னேர்கெழு மணிமுடி யினறிர
ளாதவன் மிசையெழ வந்தரி யாசன மதனி லிருந்தனன் ()

தாதகி மார்ப னெடும்புவி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதுர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முனசில மேதகு தூதர்வி ளம்பினர். ()

ஏவல்செய் வார்களி லிங்கிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகன்
மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
வாவுநன் மாதுர கங்கொடு வாருமெ னவுட னுந்தனை
தாவியு மாயர னன்புடை யார்முக நாடி மொழிந்தனன். ()

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேச ரிசைநதபி
ன்னான சோதி யுடன்புலி யாண்பவன் வாசி கொளுமபடி
வானவி மான மெனுநதிரு வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
னீனமி லாநெறி வந்தபொன் னேழுழு கோடி வழங்கினன்.

விறபடை வெறறி மடநதையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின
மறபுய வெற்பின னஙகயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
பொற்பு மிகுதத தனஙகொடு பொறக வனபபரி கொண்டிட
நற்பயணநதனை முயன்றனர் நககளை நெக்குணர் கின்றவர்.()

மெய்த்தவ ருறற பெருநதுறை வித்தக ரைககுறு கும்படி
யிததகு நற்பொருள கொண்டுநி ரிபபடி யிற்செலு மென்றவி
னத்தகு புததி யொழிநதுயி ரறபுத முத்தி பெறும்படி
யுய்ததுள சததி யுடனபொரு வொத்தன னுத்தம பஞசவன்.

பறறிலா பெறற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமி [லை
ழுறற மலைக்கிறை வனறனை யொக்க மதித்தருள கொணட
விறலுவ சதத னெடும்படை மிகக புலிகொடி யனபடை
மறலுள கொறறவர் தமபடை வர்க்கமு முறகொடெழுநதன

உககிர நசசுர கஙகளி னுசசி பணிபப வசைநதடி
வைககு முரததன வெஙகய மைககிரி யொக்க மலிநதன
பக்கமு முறபிற குநதுடி பறபல கொடட வியங்குவ
தக்க மனததில விரைநதுள தத்து பரிததிரள வநதன. (கஉ)

வேறு.

கொஙகணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர்
சிஙகளர்க ளொட்டியர் தெலுஙகரொடு சீனர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொனறு
யெங்கணு மிடைநதவர்க ளெண்ணமுடி வில்லார். (கங)

இத்திற மெழுநதபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழக்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடநதையர் திரண்டிரு மருஙகு
மொய்த்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள. (கச)

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பணிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க (௩௫)

மிண்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சேர்குழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ கயற்கொடி யிலங்க. (௩௬)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்
திங்கண்மர பிறகுரிசில் கோயிலுழை சென்றார் (௩௭)

சென்றுதமிழ் மாறனருள பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார். (௩௮)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
யுடைந்துதய நறிசையி லுற்றுவரு மாபோன
மிடைந்தபதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றார் (௩௯)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுநகா தோறுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பர்தம தன்பா
லன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம். (௪௰)

மந்திரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௪௭.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

வேறு.

பழமறை முழுதுண ரந்தணர் பலர்தொழ நடமுயல் கின்றவர், மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட, விழைதரு மிரசித பொங்கொளி விடுமுயா கயிலை விலங்கலி, னழகுறு தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர். (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுநின் வழிவழி யடியவ ரெனறுதம், முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை முனிவர் வணங்கின, ரிதுபர னருளை வழங்குவ தெனவரி பிரம ரெழுந்துதம, பதநிலை பெறவரு ளென்றிரு பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர். (உ)

பரவரு மணிகள விளங்கிய பண்வர வணியர னங்கமு
மருவிய தரள வடந்திகழ மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவிபு மதியு மிருந்தென வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
ரரகர சிவசிவ வென்றுள மயர்வுற வழுதன ரன்பினர். (ங)

அடியொழி மரமென நொந்துபி னவனியில விழுவதொழிந்துநின், னுடனுறை பெருமை வழங்குவ துளதுகொலென நினை நெஞசொடு, மடலவிழ கடிகம ழைந்தரு மலர்பல முறைமுறை சிந்திமுன, னிடமிஃ தெனமகி ழ்ந்திர ணிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர். (ச)

வேறு.

இணைடிறன் மிகுஞ்சுரிகை யுந்திகழ பிரம்புங
கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள கூரப
புண்டரிக மாதுபுலி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டர்மட வார்களுல கன்னைபுற மன்ன. (ரு)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய. (௬)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந
தநதைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பததோன்
செந்தமிழின் வநதசிவ ஞானவமு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி. (௭)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பததர்கண நாதரை யழைததே
சித்திரு தேசிக சிறநதவடி வஙகொண்
டுத்தம நெடுஙகயிலை யோஙகலது நீஙகி. (௮)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச மணமிசை பொருநதப
பன்னுமறை வலலவா பரிநதழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக வளமபதியில் வநதார். (௯)

வெமபிறவி வேலைதனில வீழ்பவர் களெல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நறபுணை பிடித்தா
லெமபர னருடகரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிநதுள பெருநதுறை யதன்பேர். (௧௦)

ஈனமில் பெருநதுறை யெனும்பதியின் ஞாஙகா
கானமிகு புன்னைவளா கநதமுள சநதம
வானமுயர் சண்பக மரநதிகழ் நரந்த
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருநதி. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து. (௧௨)

மாக்கவின மிருங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞ்சிமி றெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க. (கங)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா. (கச)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னுப்ப
ணேத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக ழறக்குழை தழைந்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞா போனறெழில் பொருந்துமொர் குருந்தம். ()

ஆர்வமுடன வந்தின மகப்பட வழைக்கும
பாரவையென மாந்தாபடி வங்கொடு நடந்தா
ரோவரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற
சேர்குவ மெனத்திரு வுளத்தருள சிறந்து. (கரு)

வந்துதிகழ தொண்டாபுடை சூழமகிழ வெய்திக்
கொந்தலா மலாபபொலி குருந்தடி பொருந்தி
யந்தமுத லில்லவ ரருட்டமி ழுரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பாதத்தினி திருந்தார். (கஎ)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடறபோ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாருந
திங்களணி வேணிய ிருபபவடி சேருந
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றார். (க அ)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூரச் செல்வர்தமைப புல்லாத
பொய்ம்மயக்க தருமபாசம் போலமலர்ந தனபூவை
யெமமயக்கு மொழிபபவருக் கினிப்பிறவி யில்லையெனக
கைமமறிக்கு மவாபோல மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள். (கக)

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெமபிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார் நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை. ()

பொற்புடைய் தமிழ்பாடும புண்ணியரெப பொருளினுமாகு
சிற்பரனுண் மையில்விழிக்குந திருநயனஞ சோதனிஞ
னிற்பதாம் பிறவியிது வென்றிரங்கி நீண்மரஙகள்
கற்பனையை யுணர்ந்துமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால.

முன்னைவினைப பெருங்காடு மூடுறவைம புலவேடர்
துன்னியலைத் திடாசெய்யுந துனபவழி செல்லாம
லுன்னருந்ற சிவஞான வுபதேசந தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத துளகான மெய்தியவந நெறிநீங்கி. (உஉ)

வேறு.

விரிந்தகட லுககிடை விழுந்திட ருழந்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றணுகு மாபோல்
வருந்தவுழல் வித்தவினை யொததருள வசததா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருஙகினி லணைந்தார். (உங)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச
சிந்தையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைபபாா
பந்தமற வந்தமில பரஙகுறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வணமையுரை செய்வாம. ()

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந
தீர்ததுலக வையருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசுரர் சிந்தும
பூத்திர ளுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர். (உரு)

வேறு.

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி
யாறியங்கி யினைக்குமவர்க் களிக்கவெதிர் நிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சோதேந்தி நின்றனதுன் றியகைதை. (உசு)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருந்தபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந் தவர்போல மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள். (உஎ)

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுந் தனகன்ன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிலவர்
வான்றகைய நிலைபோல வளைந்துவிளைந் தனசெந்நெல். ()

மூலக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மரணாகக்
கொலைபுருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேடி நினைந்துதவ நீணெறியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருத்துந் தன்மையினர் வயன்மாதர். ()

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கன்னல்வய லூர்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
யின்னலுட லம்பெற வினிபவுவியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார். (௩0)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிபபொலிவு கேளா
யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார். (௩க)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைததருண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரிணிப்பிறவி யில்லார். (௩உ)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டானை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார். (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி னளவு
ரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித், தொண்டுபடு மடி
யார்க ளூற்றோன் பான்மேற் றொண்ணூற்றொன் பானென்
னுந தொகுதி சூழ, வொண்டொடிபங் கினனிருப்ப விரு
ப்பா லெய்தி யுடனுரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு,
கண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல மந்திரியார்
மேன்மையுடன் வந்து நின்றார். (கசு)

உருத்திராக்க திருமணியை யிலங்கு காதி லொண்சிரத்
திற் கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற், கரதலத்தணிந் திலகு
திரு முண்ட மங்கைக் கண்கரந்த நன்னுதனமேற் கவினச
சாத்தித், திருத்திகழும் வேதியனு ரமபொன் மேனி திழ்வது
கண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது, பொருத்தமுறும் புத்த
கமே தையா வென்னப பொய்மமையிலாச் சிவஞான போத
மென்றார். (கரு)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங கிலங்கியிடும
போதமே தியமபு வீரே, லன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார்
நீரே யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன, நின்றசிவ
மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்தத
னைத் தெளித லாமென், றொன்றியநற் பொருள்வினவி நிற
பார் சிந்தை யுருகும்வகை யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார்.

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்திநி பாத * மெய்தும் தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று ளாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி லெண்ணி. ()

மின்னினு நிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
னுனன டி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு
மென்னையின் றடிமைக்கொள்வா யெம்முயிர்க்கிறைவாவென்
முன்னுற வணங்கி நின்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வார[...]

* சத்திநிபாதம் = சத்தி பதிதல், நிபாதம் பதிதல்.

இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விய தரமே யான செய்திய ரெனறு காடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றார்.

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பாபபற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றத் தில்லையம பலத்தே நின்ற
வருட்பரா னநத வாரி யாதலி னதற்கி சைநதார். (௪0)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொததவா தமமை நாடி யுன்னையின் றடிமைக் கொள்ள
விததலத் தணைநதோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சிததம திரஙகல வேண்டா வெனததிரு வாய்ம லர்நதார். ()

வநதுநான் வறுமை யுற்றேன் மாறறெனை திலமபா டென்று
சிநதையா குலமுற்றனகைச செழும்பொரு ளீதல்செய்வாா
கிநதநா ளளிகக வேணடு மெனவிதி யின்மை யாலே [க்
யநதநா ளிநநா ளாக வடிமைகொண் டருள வெண்ணி. ()

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யிததவ முடையோ னெய்து மிடரொழிந தாள்வ திநநாள்
வித்தக விதறகு வேணடுங கருமநீ விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார்.

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த
மன்னுறுந தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முததம புனைநதபல் படிக னாலு
மநநெடுங காவி னூடங கானபூங கோயில் செய்தே. (௪௪)

செய்தநற் கோயி லூடு சிறநதவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்நது
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காண இல்லா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ் சமைக்கது வாய்ப்ப வென்றார்.

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதவன் சரந்து ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிகையோர் பதினைந் தாகி
மேயநல் லுயிர்க ளெல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாயை தொலையுநல் லமையந் தோன்ற.

இங்கிவர் தம்மை யாளுங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னோன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாந்தங் குழைத்துமெய்ம் முழுதும் பூசி
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென் பனிநீ ராடி. (௪௭)

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள முலையாள் பாகன் றென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழகுற விருந்த பின்னர். (௪௮)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந் தாநீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதந் தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து.

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு. (௫௦)

பருப்புட னளிகேரப பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல் லமுது தன்னை
யிருத்திய கனகக் கான்மே லிலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னா
ளாலமுண் டவனே நல்ல வமுதமுண் டருளா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிந்தையி னுரைப்பக் கால
காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழீஇய பின்னர். (௫௨)

வெள்ளிலை பழுக்காய் கல்கி விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளுநற் றேசு காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு
முள்ளவா முடிமே லோங்க வொண்குடை கவித்தல் செய்து.

கறைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம
பற்றியன் புடனே வீசிப பரிவுட னடியார் சூழப்
பொற்றவி சிடையேமேவும புண்ணியன் றிருமுன்பைம்போ
துற்றகை யுடனே வந்த வூராங் கிருந்த பின்னர். (௧௪)

மந்திரம பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்து வங்க
ளாந்துநற் கலைக ளென்னு மறுவகை யகற்றி யாந்தச
சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப
பந்தனை யொழிவார் தமமேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து,

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ் செழுத்தையு முணர்த்தவெண்
யவத்தொழி லகற்றி யாளுஞ் சிவத்தைமுன் னுக மாறித[டி
தவபபெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறததிரு வாய்ம லர்ந்தார். ()

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார் விழித்த
பார்வையின் விளக்கின்முன் னிருள்போற், சுருதி செந்தமி
ழாக்கிய மொழியார் தொலைவி லாதவெந் துயர்பபவ மொழி
ந்து, பரவி மென்பதம பணிபவர் படிமேற் படிய வீழ்ந்த
னர் வாழ்ந்தனர் பரிவான், மருவு மிங்கிவர் சென்னியி னிரு
தாண் மகிழ வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார். (௧௭)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண் மாய்ந்து பொய்
ம்முத லறிவிழந் தருளாற், றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்
க டோன்ற லாற்சுக வறிவதிற் றோன்றிச், சென்னி யின்
மிசை மேவிய பாதந் திருந்து கண்ணிணை சேர்த்திரு கர
த்தா, றுன்னல் செய்திடு மிதயமே லணைவித் துவகை கூர்
ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார். (௧௮)

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர் மீதெ லாம்பொழி விரைமலர் மழையே, போல வித்தலம் புதையவாந் துதிரப் பூத ருஙகண நாதரு மகிழச், சால நற்குணம புனையுநல் லடி யார் தங்கள் செஙகையி லொளியுலா தயங்கு, மால வட்ட முங் கவரியு மிருபா லசைய மாமுனிக் கணமடி வணஙக.()

இருந்த வபபெருங கருணைய னெதிரே யெய்தி யன் புடை யியல்பின ரிறைஞசிச், சிரந்த னிற்றம திருகாங குவி யாச் சிறந்த பேரருணிறைந்தசிந தையராய், வருநதி யித் தல மகழ்நதுமேற் பறந்து மால யனறொழு வரியநீ யடியே, னருநது யர்பபவ மகற்றவிங குருவ மாவ தேயென வழுது நெரு சழிந்தார். (சு0)

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு மாதி யேயுழை யணி மழு விருக்குங், கைய னேகொடுங காலனை முனியுங் கால னேயிரு கண்ணினுண் மணியே, செய்ய னேயடி போற்றி யென் பெரிய செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம, பொய்ய னேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும போத மேயடி போற்றியென் றழுதார். (சுக)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ தணைந உம்பர னருட்குரு வடிவாந், துற்ற சாநதுடன் முயஙகு செங் கழுநீர்த் தொடைய லின்சுவை பொறுதெனத் துளங கிக், கற்று மான்கரத் தேநதிய விறைவன் கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தங், குற்ற வான்றுய ரகன் றுநல் லடியா ருடன்வி ளங்கினர் களஙகமொன் றில்லார்.()

வேறு.

வாத வூருறை யிறைவர்தம் பெரிய மாயை போலி ருண் மாய்நதுபின் னவர்பாற், போத மாகிவந் துறுசுடர் விளக்கம் போல வேயினன் புணரியிற் றோன்ற, வேத நாத ர்த மிருபத மிறைஞசு மெய்ம்மை யாளரை வேறுசென்ன டிருந்தங், கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை யுணர்ந்த வேதினோந் தாரற முரைத்தார்.

களிம்பு தோய்நதசெம் பெனவுனை மருவுங் கருமை
கூர்மலங் கண்டது கலக்கும, பளிங்கு போன்றதுன் றன்மை
யம மலத்தின் பற்றி னுடல் பலவெடுத் துழன்றாய், வள
ங்கு லாமபுவ னநதொறுஞ் செயுமுன் வல்வினைபபயன்
வருமுறை நெறியே, யுளநது நாநதா நுகர்ந்துமே னுகர்வு
மாக்கி யேதிரிந தனைமன வழுக்கால். (௬௪)

செய்து ளோர்பெறும் வினைபபய னொருவர் சேர்க்க
வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே, லெய்து மேலிது நுகர்வ
தென் றறிவ தில்லை நீவினை யெனிறசட மறியா, வுய்த
லாகிய நன்னெறி யுணரா வுனையு முன்வினைப பயனையு
முணர்நது, மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா வாழ்வு நல்
குவம் யாமென மதிபபாய். (௬௫)

எவர்க்கு மிமமலஞ் சேரவிங் கொழியா திருப்ப தென
னெனி லின்னல்கொள பிறவித், துவக்கெ னுநதம திருவி
னைப பயனுந துலைபு குமபொரு ளெனநிறை நிகர்த்தா, லவ
ர்க்கு நமபதங் கொடுத்திட ரொழிபபோ மதுவி லாதவ ரழு
ங்கியவ் வளவும, பவபபெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம பருவம்
பார்க்கு மெமமையுந தமமையும் பாரார். (௬௬)

என்று கூடுமிப பருவமென் றியமபில் யாமி ருநதுள
விடநதொறு மிறைஞசி, நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு
நனமை யாலிது நணுகுமென் றறிநீ, யன்றி லானவெம மிய
ல்புனக் குரைக்கின் மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ, மொ
ன்று பேரொளி யொன்றரு வுருவ மொன்று, தானரு ணுரு
வமென் றுணர்வாய். (௬௭)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய விசைநத பேரரு
ளிம்புமிவ் வுருவம், வநதி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்
வரமெ லாநதர வருமரு வுருவம, பநத மாகிய மலவிரு ளக
ற்றும் பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா, யநத மாதிக ளளப்
பருமொளியா யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம். (௬௮

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க ளாக்க லம்மலர் பறித் தலம் மலராற், றூவி லாவகை தார்பல சமைத்த றணைபணி லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனு, மேவு மாலய மலகிடன் மெழு கல் விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க், கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம.

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப் புகையுங் கவின்கொ டீப மும் புனிதமஞ் சனமுங், கொந்த விழ்ந்தன மலருமற றுளவுங் கொண்டு மாயையின் குணததிலொன் றிலரா, யை ந்து சுத்திசெய் தகமபுற மிறைஞ்சி யங்கி யின்கடன் கழி த்தருள் வழிநின், றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே யிய ற்ற வல்லவ ரெமமரு கிருப்பார். (௭௰)

மூக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி மூல வாயுவை யெ ழுப்பிரு வழியைச, சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழி யைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாந தன்மை கண்டரு டரும் பெரு வெளிக்கே, புக்க ழுந்தின ரமதுருப் பெறுவார் புவி யில் வேட்டுவ னெடுத்தமென புழுப்போல். (௭௧)

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமநூற பகுதி யும்பல சம யசாத் திரமுந, தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப பொரு ளின் செய்தி யேபொரு ளென்மனந தெளிந்து, புரிந்து போந்துள சிற்றறி வனைத்தும போக்கி யவ்வறி வெனுசசிவ போதம, விரிந்து தோன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே மேன் மை யானநம மெய்ப்பதம் பெறுவார். (௭௨)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல் லொழுக்க மில் லவ ரென்றுநம் மளவில், விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்ந நீறு மிக்க சாதன வேடமுங கண்டாற், றரிப்பி லாதுசென் றெதிருற வணங்கித், தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதாய் விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா ரென்புச் யானென[illegible] ஞ்செருக் கறுப்பார்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும் விழிக்க வெந்தன
விரவுமிப் பிறப்பிற், பொருந்தும் வல்வினை யுடனுட னக
லும புநதி சேரருள் வருவினை போக்கு, மருந்து யர்ப்
பொரு ளுயிருடம் புனலே யல்ல நம்மன வாகுமிங் குனை
ப்போ, விருநத நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி விருத்து
வாய்பொரு ளிதுவென வுரைத்தார். (எச)

அத்த னார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு மமல வாசகங் கேட
டக மகிழ்ந்து, பதத னார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும் பாத
மீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து, பித்த னெனவென் பிழை
தனக் கிரங்கும் பிஞு காமிகப பேதைமை யுடையேன்,
முத்த னுகமெய் காட்டினை யெனவே மொழிந்த ழிந்துகைம்
முடிமிசைக் குவித்தா. (எரு)

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருளு மில்ல தாகிய
வுடலமும யானு, நினன வாகநின் னருளகொடு நினைந்தே
னினம லாவென நின்றுநின றுருகா, மன்னு தானைதம் மே
லணி கலன்கண் மதுரை மீனவன் வான்பொரு ளிறை
யோன், முனன தாகவைத் திறைஞசின ரறஞசேர் முதல்வ
னார்முக மலர்வுகொண் டிருநதா. (எசு)

வேறு.

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெறுநதிரு வடிய ராகி
யிருநதவா தமமினமேன்மை யெய்தினர்முகத்தை நோக்கித்
திருநதிய பொருளி தெல்லாந திருபபணிக் களியு மேலா
மருநதவர்க் குதவு மில்லா தலநதவர்க் கருளு மென்றார். ()

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந தகுமொழிப் படியே யுள்ள
செம்பொருள் யாவு மன்பின் றிறததுளார் தெரிந்த பின்ன
ரம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருநதிப் பாச
வெமபிணி யகற்று மிநத வித்தகர் முத்த ரானார். (எஅ)

திருந்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வர[illegible]திரு மேவு தானை மன்னவ னென்ன வநதா
[illegible]ரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங குஞ்சி
[illegible] சிரமுந் தாரீர் மிகப்பொழி விழியு மானார். (எக)

அன்புடனோக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் கங்குல் காணார் ஞானநல் லறிவே கொண்டு
கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை யானார். ()

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னினரெலலாம வநது தோன்றலைத தொழுது நின்று
தென்னவன் முனியா வண்ணஞ் செழும்பரித் திரள்கொண்
வென்னும தொன்றுந தோரா திருபழு தென்றி ரங்கி. [டேக

ஐயநீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
செய்யநீ றணிவார் தானைத திறலினர் தம்மை நோககி
மையலா முணாவின மிககீர் யாவர்நீ மாயா பேதப [ரார்.
பொய்யெலா முரைத்தல் வேணடாம் போமினி யகல வென்

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நினறி ரஙகித்
துன்னுநற றுனை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப
பன்னுநம மொழியுங கொள்ளார் பரிவில ரெனறு நீஙகித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று சென்றார். ()

சென்றவர் வைகை நாடன் றிகழவை முனன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றுபின் வாத வூர ரெய்திய செய்தி யெல்லா
மொன்றிய கவற்சி கூரு முளத்துட னின்று சொல்வார். ()

நின்பெயர் புனைநதோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ் செய்வா
ரென்பவர் செய்கை தம்மை யெஙஙனம யாஙகள் சொல்வோம
பொன்பொலி மௌலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந
மன்பெருந் துறையா மநத வளநகர் புகுந்த பின்னர். [து

அந்நகர் மருங்கோர் காவி லணைநதுள குருந்தி லீசன்
றன்னடி யார்க ளாருந் தாபதர் பலருஞ் சூழ
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு. ()

அங்கவர் தாழுந தாழு மன்போடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிபபூ ணுடை பொருளெலா முவந்து நல்கி

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடுத்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீறறை மெய்யெலா நயந்து பூசி [பாரார்
முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம முகமும
நிறையழி பித்த ராணா நிருபவென றிறைஞசி நின்றார். ()

கேடடலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்த மெய்ம் முழுதும வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கணகனல் வடிவ மாகி
வாடடிறன் மனனாக கின்ன வண்மைய ருளரேல் வைய
மீட்டுறு செலவந தானே யெவையில வென்று நககான். ()

அடுபரி கொள்வா னீந்த வருமபொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைபபாா தருசொற கேடடுமா லெய்தி ஞானக்
கொடுமைகொ ளிநதவோலை கொடுதசொரு தினத்துநமபாற்
கடுநடைத தூத ரேகிக் கைககொடு வமமி னெனறான. (கூ0)

ஏவலிற சென்ற தூத ரெழிற்பெருந துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவனுறு ளேதது மண்ணலைக கண்டி றைஞசி
மேவலர்க் குருமே றனன வெநதொழில் வேநதனவாய்நத
காவலர்க் கதிபன் மாறன றிருமுகங் காண்க வென்றா. (கக)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரான்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில ரிதனமே லன்பு
பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப் படியெடுத துரைமி னென்ன
வுற்றத னியல்பு வல்லா னெழுதிய துவநது சொல்வான் ()

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரம ராய [கிக்
னென்னுநல் லமைச்சர் காண்க வெல்லையி றனங்கொண்டே
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொண்டீ ரீது [றேம.
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறு
மெய்திய வுதாத் தியா விரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்துவேறு
செய்வதுபலிக்குமென்றுநதேர்ந்தநூற்றுணிவுநகண்டேம்.

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந தன்மையென் றுணர்தி ராயிற்
றுன்னுமிவ் வோலை காணும பொழுதுநந தூதா தமமோ
டிநககர் வருக மாற னெழுத்தென வியமபி நின்றான். (கடு)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லனப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற் [று
றூனெனக் கண்ண லென்றுந தன்னையான் பிழைத்தேனென்
மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணி.

அநதக னெழுது மோலை கொண்டவன் றூதர் தாமும்
வநதெமை யணுக மாட்டா ருடையவர் மதுகை யாலே
வெநதொரு கணத்தில் வீழ மேவலா புரஙகள் செற்றார்
தநதம ரொருவர்க் கஞ்சத் தகுவரோ வென்று சாற்றி.(கள)

போயரன் றிருத்தா ளேதநிப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாமபை யலரென முடித்தாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே ளென்று மொழிநதனர் பழுதி லாதார். ()

கேடிலா வியல்பி னுருங் கேட்டிள முறுவல் பூத்துப் [வார்
பாடலா லேதநுந தெய்வப் பான்மையர்க் குவநது சொல்
பீடிலா தவர்போ லுள்ளம் பேதுற லொழிதி யிந்த
நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள்கொண் டேகி. (கக)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறற் றூத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னுன்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித் திங்கண் மூல
மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிக ளென்பாய்.()

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்
றின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப [று
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரி பான்மை செய்து. (க0௩)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் கா
யென்றுநன் மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க் [ணடி
கனறகல் புனிதறு வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார
நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து. ()

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன விடைபெற் றேகிச
சுழிபுனல் வாவிசோலை சூழ்பெருந் துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலை நெழுத்து மோதிப்
பழிசசுறு தூத ரோடு மதுரையம பதியிற போனார். (க0௫)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
கதிரமதிச சடையோ னீந்த கவினகொணமா மணிமு நல்கி
யெதிருற நின்ற போதி லின்புற வழுதி நோககி
விதிமுறை யிருமிங கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நூலார். ()

விலைமதிப பில்லா வந்த மேதகு மணியைப பல்கா
ணிலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிபபவர் தமமை நாடிச்
சிலைமுக்க் கரத்து மனனன் செய்தநே துரைமி னெனறுன்.

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோ
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகி[க்கி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங
குலப்பரி யினங்கள் யாவும விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசுரர் விதியிற் றேர்ந்து
திருந்துமா வணியாக் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன னதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில். ()

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீயமிர் நகருக் கெய்து
மன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிறு கூற
மன்பெரு முனிவா லோலை வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந் நாளி லென்றார். ()

எனபது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழுவீ ரென்று நனமையாத் தொன்மை கூறி ()

கொன்னெடுங கோயி லூடு கொடுபுகுந துரிமை கூரந
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற கலைக ளம்கிய[போன
பொன்னணி கலன்கள் யாவும புனையுமென றளிதது முன
மன்னுள கருமங கூறி மனையிடை யேகு மென்றான. (ககப)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பினனா
நன்பரிச் சமுக மெயது நாளிரண டெனனு முனனா
வெமபடைச் சுற்ற நீங்கி யிருநதுழி விரிநத நேமி
யமபுவிக கரசன் றன்மு னமைச்சரி லொருவன் சென்று.(ககக

போற்றியெம்பொருநை நாடபோற்றியென் றிறைஞ்சிக்கூறு
மாற்றமுண டொன்று நினபோர் புனைநதுள வரிசை பெற
சாற்றருந துரகங் கொள்ள சேரியன றலத்திற சாரநது[ரோர்
நீற்றின னடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீநதார்.(ககஉ)

நின்பெருந தூத ரேகி யெழுதுநின் றோலை காட்டும்
பின்புவந துனது சீறற மொழித்துயிர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்புடை யவர்போ லுன்ற னடியிணை குறுகிப பின்னா
னன்பரித் திரளிங கெய்து நாளுனக் களிபப னென்றார். ()

மறறவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றூதரை வெருவ நோக்கி
யுற்றமில் சுருதி வல்லா ரருட்பெருந துறையி லெய்தி
யுற்றவெம பரிக ளுண்டே லொல்லைவந துரைமி னென்றான்,

அருந்திறற் றூத ரேகி யத்தினைக் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர் மன்னனை வணங்கி நின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும் பிறவுள பதியுந் தேடிக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த கண்டில மரிக ளென்றார். (கக௫)

பாங்குநின் றின்ன வாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ னெனறிடா செய்வான் றன்னைத்
தாங்கருந் துயரஞ் செய்து தகைந்துநந் தனத்தை யெல்லாம்
வாங்குமின் றண்ட லாள ரெனறினை மன்னன சொன்னான்.

மன்பெருந் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
முனபுநின் றினைய சொல்வார் முனிவுடை முகத்த ராகி
நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்துமக் கநநா ளீந்த
தனபொரு ளெல்லாம வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.

மறறிதன பயனயா தென்னின் மன்னவன விடுபப வென்றி
யுறறவன் றூதர் வல்லை யொணபெருந் துறையி னெய்திக்
கொறறவெம் பரிகள் காணார் மீணடனர் கோவு நுமபாற்
பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான. (கக௮)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன றண்ட லாளர்
சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுந் தீமை கூறு
நினைவுட னமைசசர் வாழவி னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்த்
தனியுற வலிதிற காவற சாலையி லாக்கி னார்கள். (கக௯)

சற்றுமுட் டளர்வி லாத தனமையின் வாத வூரர்
மறறவர் செலுததச் சென்று வன்சிறைச் சாலை யெய்த
நறறவர் வருததங் காண நாணமுற் றொழிபபான் போன்று
பொற்றடந்தேரின்வெய்யோனபோய்க்குடபான்மறைந்தான்.

கள்ளுலா மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைபபற் றோன்றவிழுங்கவங் காந்த பேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம்.

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் முல்லை
யொண்டமிழ் வாத வூரர்க் குறறதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம. ()

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி னுணமுற் றயர்வா ரென்றே [ற்
யின்னல்கொண் மனத்தாள போல விருட்கரங் கொண்டு கூட
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கங்குன மங்கை

மன்பகை துரப்ப திந்த மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
மென்பது முளதோ வந்தோ வெனசெய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழுலெழ வுயிர்த்து மாழ்குந
துன்புடை மடவார் போலத் துயினறிலா மதுரை யுள்ளார்

செம்மனப புனிதர்க் குண்டாந தீங்குதங கிழமை யாலே
யைமமுகக் கடவு ளீனற வறுமுகற குரைக்கு மாபோல்[ந
விம்முசெஞ் சூட்டு முடடாள் வியன்சிறைச் சேவ லெல்லா
தமமனை யிடங்க டோறுந தழங்கின புலரிக் காலை. (கஉரு)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமி ழோது நீதிப
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொறுதுசென றுரைபப
விற்பொலி சடிலன சூல வேலவ னுல வாயி [போல
லறபுதன் கோயினை முன்றி லார்த்தன சங்க மெங்கும (கஉசு

எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிந் தூரம போல
வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ் போந்து
மைமமிகு கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால பானு (கஉஎ)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை யெழுந்து நீராற
கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக் கண்ணுதல பூசை செய்து
தண்கதிர் முத்த மாலை தரித்துநற் கலன்க டாங்கி [ன்-()
விண்கிளர் செமபொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தா

வன்றிற லாள ரெல்லாம வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்றா னடியார்க் கீந்த செழும்பொரு டாரீ ராகி
வினறுமை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றார் நீள்பெரும புகழி னிற்பார்.(௧௨௯)

அஙகுநன றிளைபபார தமமை யாணடவாண டகை
யை யுனனி, யிஙகுணர்ந திலையோ நாயே னிடுமபையென்
றிரகக மெய்திச, சஙகவெண் குழையாய் மனனன் றனக்கு
வாம்பரிக ளீத, னஙகட ளுகு மென்று நவின்றசொற பொ
ய்மமை யாமோ. (௧௩௦)

ஊனுடம் புடைய வாழக்கை யொழித்துனக் கடிமை யென்
மாநிலம் புகலா நிற்ப வநதுனை யடைநதேன் றன்னை [று
மீனவன் றனபான் மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னநநீ ராறறு நீரென வாவ துண்டோ. (௧௩௧)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுததிடி னடியேற கிஙகு வேறொரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரஙக ளெல்லாஞ் செறறவ ரடியான் றனனை
நிறுததினர் வெயிலி னெனறு னினபுகழக கேறற மாமோ. ()

வானநா டவாகசு மேலோய வநதுனக கடிமை யிப்போ
தானநா னிழிமைபை யுற்று லாருனக கடிமை யாவார
நானெனு மனநதார் சொல்லு நலலுரை யன்றி நினற
வீனனு மொருவன் சொலவ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார்.

அவததொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கன்பு செய்து
பவக்கட லிடைவி ழாமற பரிநதருட் பார்வை நல்கித்
தவபபெரு வடிவங கொண்டு தாளளித் தாளு மையர்
செவிபபுலன் புகுநத வன்பர் செபபிய மாற்ற மெல்லாம.

காமபடு தோளி பாகன் கண்ணுத லண்ண லன்பர்
தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலஙகன் மார்பிற் றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
வாம்பரி யளிததல் சொல்வாமவல்வினைப்பகையைவெல்வாம

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௧௮௩.

உ

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிரப்ப தேகட ளுதலா
லந்த மின்றிய காத லன்ப ரழுஙகல் கண்டபி ளரியெலாம
வந்து வெமபரி யாக வும்பரி வீரர் வானவ ராகவுஞ
சிநதை கொண்டன ரநத மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவா

தேசி லாநரி வநது வநது திரணடு வெமபரி யானபின்
ஞசி லாவிமை யோர்க டாமு மமைநத சேவக ராயினர்
மாசி லாமணி மனற ராரிய வாசி வாணிகர் போலவே
யேசி லாவுரு மாறினர் மறை யிவுளி யின்புற மேறினர். ()

சேடு கொணடு திரண்டு வீர ரிரண்டு ஞாஙகர் சிறக்கவே
யூடெ ழுநதுக ளிம்ப ரெஙகளு முமபருங கிளர்வெய்தவே
கோடு டனறுடி விமம நீடிய கூடல் சூழமதில் வாயில்வா
யாடல வெமபரி கொண்டுசெனறன ராதியாருமைபாதியார்.

அஙகு நின்றவர் சென்று நிமப வலஙக லானை வணஙகியே
யெஙக ளுநதுகள் பொஙகிவிமம வெழுநதுகாகள மார்பபவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேசவெமபரி யின்றுநந
துங்க வன்மதி லின்புறத்துத் துவன்றிவநத வெனச்சொனனர்.

வாசி யின்றிரள் வநத வென்றலும வாத வூருறை யையர்மே, னேசம வைத்தவர் தமமை முனன ரழைத்து நீள் கலை யாதிதர், தாசில் வெமபரி காண வமமினென் றேகி யஙகெழுந தடையலார், கூசு தன்படை சூழ வேயிலை கோயி லின்புற மெய்தினன். (ரு)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்கனெடுங் தடநதோண் மாறன் மணிச் சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர், கண்டிருகண் களிக்கும்வ கை யால வாயிற் கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா னெண் ணிச், செண்டுவெளி தனிற்போந்து பனிநீர் தோய்ந்த செங்

கழுநீர் மதுமாலை சிறக்து தூங்குங், தண்டாள மணிபபாதர் நிழற்கீ ழம்பொற் றவிசின்மிசை யினிதிருந்தான் றூனே சூழ. (௬)

முத்தமிழின் றிறநவிலும் புலவர் சூழ முதுமறை யோர் மஙகலசசொன் முறையிற கூறக், கைததிகழும வளை புலமபக கலன்கண மின்னக கனனியர்க ளிருமருஙகுங கவரிவீசக், கொததுலவும பலமரின வாசங தோய்ந்து குல வுமிளங தெனறல்வர மாதாபாட, மெததுமணி முத்தமெ னும் பணிகள பூண்டு வெணமதியின் றோறறமபோல் வீற றிருநதான. (எ)

மஙகுல்படி தடம்புரிசை வாத வூரா மனஙகளிபப விழிகளிபப மறுவி லாத, திஙகளெனுங தனமரபு விளஙக வென்றுங திருநீறு மஞசெழுத்துஞ சிறநது மல்கச, சஙகி னுடன காகளஙகண் முழவ மாாபபத தயஙகியெழுங தூகளு யாவான றன்மேற செலலத, துஙகநெடுங கடல்பார்த்து வரு தல் போலத தூவனறிவரு பரிததிரளின் றோறறங கண டான். (அ)

வேறு.

அஙகனா மதுரையம பதியி லாவண
திஙகளின மூலநாள செறிதி னததினி
லெஙகணு நீறுமஞ செழுதது மோஙகிடச
சஙகர னிடமபரிச சமுகம வநதவால. (௯)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப
பார்த்திவன் விழிகலம் பருக வீதியிற்
கூததினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வருமபெருந் தன்மை கூறுவாம். (௧௦)

வேறு.

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருஙகினர் பவள நீள்வடம
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர். (௧௧)

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றோலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வனமொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர். (௧௨)

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பணைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டனதெனப் பிணைத்த குஞ்சியர். (௧௩)

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாய்
ஞாங்கரி லிவர்வர நாப்பட டோன்றினர்
தேங்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார். (௧௪)

வேறு.

நசசுரக வுச்சிமணி நணுறுமொரு வண்ணக்
கசசிடை விசித்துள கவினகொளுடை வாளும
பசசைமுழு நீலமொடு பனணிற வடஞ்சோ
செசசைநிற மனனிய திரணடவிரு தோளும. (௧௫)

ஒபபரிய சட்டையு முடுததிலகு பட்டுந
தொபபியு முகத்திடை துலககமுள ராகிச
செபபரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படியி லிபபடிவம் யாவருள ரென்ன. (௧௬)

கட்டுபடி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யினறொலி புலமபப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும
விட்டொளி விளஙகுமொரு வெண்பரியி லேறி. (௧௭)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெமபரி பொருநதுபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார். (௧௮)

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமெனு மூர்த்திநெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழில யாவருள ரென்றதி சயித்தான். (க௯)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி னயந்தனர் வியந்தா
ரெண்ணிய முடித்தனன ரெனக்கருதி நின்றார்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார். (உ௦)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார்
வாயொலி விளைப்பபரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தம்மிலணி நின்று சமர் செய்வா
ராயின ரரனபுடையி லானபரி வீரர். (உக)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறிரிய வாரிய குலேசரொரு வீதி
யேறுமவகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான்.

என்னிவன மொழிந்தன னெனத்தமி லிரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும வாணமுக மலர்ந்தே
கன்னலை நலங்கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று. (உ௩)

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறா
யன்றுமுத லின்றுமறி யாதவகை நின்றாய்
வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன். (உ௪)

வந்தபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லந்தவடி வாகிலுனை யாரறைய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளிமை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடு தெளிந்தவுல கெல்லாம். (உ௫)

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் வினமயுமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாருமிசைந்துகொடை மாற
னன்றியொடு காணுமவகை நற்பரி யுகைத்தார். (உசு)

மன்னரவ பநதமுடன் வடடநெடு வீதி
யென்னுமிவு ளிததொழில்கள யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயர் பாய்மா
நன்னட மிடுமபடி நடாததியெதிர் வநதார. (உஎ)

வெம்பரியி னண்ணலை வியநதுதமிழ் மாறன்
கமபமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழறறு
வமபொன்விலை யில்லதொ ரருஙகலை யளிததா
னமபரமர் செண்டின்மிசை யேறறுநகை செய்தார.

வேறு.

ஏற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினா னொருவன் செ
னறு, காற்றென விரைவினெய்திக கடிதுதன் கரததில் வா
ஙகிப், போற்றிலன முடியின மீது புனைநதில னென்று மா
ற, னீற்றினன் மறைபபி னாலே நெஞசிடை வெகுட்சி கொ
ண்டான. (உகூ)

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சுங
களிபபுற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கன்னி நாட
னொளித்துல கெங்கு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞான
மளித்திடி னன்றி யாவ ரவனறிற மறிய வல்லார். (கூ0)

எண்டிசை மன்ன ரன்பா லீநதமென் கலைகள் யாவுஞ [றே
செண்டிடைக கோட லன்னோர் தேயநல் லியற்கை யென
வண்டமிழ் வாத வூரர் மாமது ரேச னெஞ்சிற
கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைநதுமுன்னின்று சொன்னா.

நலததகு மிநத நீர்மை கேட்டபி னயநது மன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல் கற்றவர் தமமை நோக்கி
யிலக்கண விதியா னுள்ள விருமபரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற நுமமி னாடி யெமமுடன் சொல்லுமென்றான். ()

சொற்றிகழ் துரக நூலின் றுணிபொரு ளுணர்ந்துளோருங்
கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர்மன்னன் முன்னிலை விளம்பலுற்றார்.

வேறு.

தாவினைச்சந் திரசுழியா மண்டா வர்த்தந் தண்டை
யடி யிற்சுழியா முடலின் பக்க, மேவுசுழி கௌவகமாங் கா
கா வர்த்த மேனமைதிகழ் முன்வலையச் சுழிதா னாகும,
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த பயனில்கொடுஞ்சுழி
ஷேசா வாத்த மாகும், பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே
யாகப புகனறசுழி யிசசுழிகள புணரா வாகி. (௧௪)

கொமபுகனனந் திருகுகன்ன நஞ்ச பாதங் கொள்ளிக
கால் வெள்ளிக்கண டூனி குன்று, வெமபுதழற சுடலைமுகப
பரனோ கணட மணடபபாழ விலங்கிபல வண்ட மாதல்,செ
ம்பொறியா மககினிசித் திரங்கண் மூன்று சிறந்தினிய மட்
டிறபா லறுபா ழெனறே, யமபுவியோர் மொழிந்தபழு தி
லையு மின்றி யடிநாவிற குரமிடடை யாகா வாகி (௧௫)

சிரமதனி லிரணடுசெழுந் துளைபபி னுனகு சிறந்தவு
ரந் தனிலிரணடு நுதன்மே லொன்று, குரவமிசை நினற
சுழி யொன்றினோடு குலவிய வீரைந்துசுழி குறையாவாகி,
நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி ஞாளிசெழுங் கேழலெ
னுங் குரலின் றாகி, விரவுபெருந் திரைவேலை மஙகுல் சங
கம் விடைமுழவம போன்முழகக மிகவுண டாகி (௧௬)

உருததிகலசெய் புலியுளியங் கழுதை செந்நா யொண்
பூனை நரியினுடன் கரிய காகந், தரிததவழற புகைநிறமும்
புனையா வாகித் தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத தன்மை யெ
ய்தி, விரித்தகதிர் வெண்டாளந் திங்க ணீல மென்கமலத்
தாதுசெழுங் கனகங் காயா, வரத்தமலர் நல்லபசுங் கிள்ளை
போல வமைந்தவொளி தயங்கிய வங்கத்த வாகி. (௧௭)

[illegible]யகன் றுயர்குரல முடைததாய் வெண்மை நிறை
ந்து[illegible]லகு மெயிறற வாகித, துறறநறுங் கந்த

மிகச் சிறந்து நாவுஞ் சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோய்ந்தே, யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண் டாகி யுக்கிரமாம விழிப்பார்வை யுடைய வாகி, முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ ளைந்து முக்கோண மெனத்திகழு முகத்தவாகி·

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் றாகி யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று, வளைசிறந்த தொனிபரந்து குவிந்துள் வாங்கி மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங்கள் சேர்ந்து, கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னொன்றிக் கிளர்முழந்தா ணெளித்தபதங் கெழும லின்றி, நெளிமுதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை நீண்டுடல நெய்த்தநிற நீர்மை யாகி. (௩௯)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தமபான, மைக்கடன்மே லமிர்தத்திலங்கி மீதின் மல்குகருப் பையிலுக வண்டந் தன்னிற், றொக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் றோன்றுந் தொன்மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ணொற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி லொண்புனலிற் செல்லுநெறி யுளவுமாகி. (௪௦)

மங்காளன சாரங்கன் கங்கா நீலன மௌவழகன் கொங்காளன் சன்ன சம்பான, குங்குமச்சோ ரன்கரியா னீலன் சாரன் குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்லான், றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுந் தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சாதித், துங்கமிகும் பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத் தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் றொழுது நின்றார். (௪௧)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு நவின்ற மொழி கேட்டுமிக நயந்து வெள்ளி, வெற்பனைய விடையேறி யளிக்குந் தெய்வ வெம்பரிகள் யாவுமவிலை மதித்தபின்னர்ப், பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு போந்ததலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன், றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித் தருகதுர கத்தொகுதி தம்மை யென்றான். ()

வேறு.

காத்துல கனைத்து மூய்யக் கண்ணருள் செய்யு நீதிப்
பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச
சாத்தவர் தமமி லாஙகோர் சால்பினர் கயிறு மாறி
யீர்த்தனர் பநதி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம். (சரு)

திண்டிறல் கொழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
வணடமிழ்க் கிறையுங காண வநதிடு திசையி னேகிய
பண்டைநற் படிவ மாகிய பணிநதுவிண் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைய பொருவு கணடர் குலவுதங கோயில்புக்கார்.()

வாய்நதன பரிக ளுமமா லெனறெழில வாத வூரின்
வேநதரை மனையி லேக விடுத்துள மகிழசசி கூர்நது
சார்நதமெய்த தகைமை யோருந தானையுஞ் சூழ வேகி
யாய்நதநற றமிழநூல் வல்ல வரசனுங் கோயில் புக்கான்.()

அத்தின மகல மாலை யணைதலும் பரிக ளெல்லா
நித்தன தருளி னாலே நெடுஙகுர னரிக ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழிந் திரஙகத்
தத்தமி லுடனறு கூடித் தனித்தனி களித்து நின்று. (சகா)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெமபகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கினற துரஙக மொருஙகொடு
கொனறு நினறுயா கூவிளிக் கொணடவால். (சஎ)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருஙகிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரச வோசை முழகெகொழிந தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால். (சஅ)

பாடி யாரணம போறறமன் றிற்பயின்
றூடி யார்வினை யாட்டின் புதுமையா
லோடி யாரு மொளிததிட வென்றொரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம். (சகூ)

துங்க மாறன் றுருகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளெல் லாங்கொடு
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால். (௫0)

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு வாரொளித் தோடிப புகுமிடந்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார். (௫௧)

எங்க ளாருயிர் காததரு ளின்றணி
இங்க ளாயெனத் தெயவம பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண செய்குவா
மங்கு லாடு மதிறறலை யேறுவார். (௫௨)

நற்ற வச்செய னன்கில தானதோ
கொறற வனசெய்ய கோலகொடி தானதோ
விற்றி தன்பய னென்னென வின்னண
முற்றி ரங்கினா கூடலு ளோரெலாம. (௫௩)

தூய வன்றூர கதடொழி லாளர்கள
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய
மாய வெமபரி வநதவெ லாநரி
யாய வென்றர சற்கெதிர் கூறினா. (௫௪)

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங
கூக்கு லாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொததவே. (௫௫)

இநத வாறொலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிநத வாகனு சிறுவெயாப் பெய்தவே
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினர். (௫௬)

பொன்கொ ளுடன் புனைந்த நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம விளங்கிய மொய்ம்பினுன்
றன்க ணுகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ணுளரை வம்மெனக் கூவினுன். (௫௭)

வேறு.

நரியினிற் றெருகுதி யெல்லா நறபரிக் திரள்க ளாக்குஞ
சரிதியைக் கொணாதி ரென்னத் தாரொடூ தவர்க ளோடி
யிருபிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற குறுகிநும்மை யழைத்தனன் வேநதனென்றார்.

சித்தருக் கன்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப
பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற சூடி
முத்தமிழப பொருளை நாடன முனபுசென் றருகு நின்றார்.

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த ளுகி
யீட்டுநம பொருளக ளெல்லா மிரப்பவா தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக ளெல்லா நறபரி யாக்கி நம்முன்
காட்டின ரிவாசெய் மாயங் கணடிரோ வமைச்ச ரெனறான.

தன்றொழில் வழுவி னோர்க டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவல் லாளர்
சென்றுயர் தவத்தி னிறபார் தெரிவையா விருத்தர் பால
ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனோ ரியல்பனறென்று.

தண்டல்செய் வன்க ணுளர் தங்களை நோக்கி நங்கண்
கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி லிவாக்கொண் டேகி
மண்டழல் வெயிலி னூடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற
கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங் குறைவற வாங்கு மென்றான்.

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யொன்றிய வளைப்பி னூடு நிறுத்தலு முலகோர் போற்று
நன்றிகொள் வாத வூரர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தரை நினைந்து சொல்வார். ()

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேன்
றில்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை நின்பா லின்றெனை யடிமைக் கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன லறிதியோ வறிந்தி லாயோ. ( )

பரித்திர ணரியே யான பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லநீ மாற்றா யென்னிற [ஞ
றரித்தனை விடத்தை யென்னுந் தன்மையும புரங்கண் மூன்
ளெரித்தது மிலவாமென்றென றிரங்கின ரெவர்க்குமிக்கா.

நன்றிகொள கடவுட் கங்கை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத வூரர் பேரிடர் தீரென் றேவி
யன்றொரு மடந்தைக்காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றியமுடியின்மேன்மண் சுமந்தனையுரைத்தல்செய்வாம

குதிரையிட்டசருக்கம முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ௪௯.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
யங்கண ரவர்பா லுற்ற வருந்துய ரகற்று கென்று
கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கடும்பெருக் கெடுத்து வைகைப்
பொங்கலைப புனலா யெங்கும புரண்டது புணரி யேபோல்.

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல் செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
காந்தளஞ் செங்கை வீசிக் கனதனக் குருமபை காட்டி
மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது வருதிரை ஞெகிழ மார்பபப
போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது வைகை யாறு. (உ)

திரைப்பெரு மருப்பினாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயா
லுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மணல் விரைத்து வண்டி
னிரைத்தவின் மதத்த வேழ நிகர்த்தது வைகை யாறு. (௩)

மைத்திகழ் குழலா ளந்த மலைமகண் முலையிற் றோய
வத்தனை வருந்து மேன்மை யனங்கவா யுதமென் றெண்ணி
யொத்தெழுக தொளிருங் கன்ன லுயங்குசெங் கழுநீர் கருச
புத்தவை யழிக்க வேண்டிய புரண்டது பழன மெல்லாம்.[ம

வடம்படைத துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத
ரிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வு தென்னநின் றழகு செய்து
தடமபடக கிடநத தெஙகின் றயங்குசெங குரும்பை மீது
நெடுமபுனற் றிரைபோய் மீள நிவநதது வைகை யாறு. ()

மீதெழு பரிதி கையால் விடுங்கனல் வெம்மை தீரப
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் டுகிலை போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப பரநது கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்நது. ()

தாஙகிய துவச வாயிற நடமதி லிடியத தள்ளி
யாஙகெழின மதுரை மூதா ரழிபபது போன்று செல்லப
பாஙகுள விடஙக ளெல்லாம பரநதது வைகை நன்னீ
ரீஙகெது செய்வ மெனறு யாவருங கவறசி கொண்டார். ()

மைக்கடுங களிறறுத் தானை வழுதியுங கடிது வநது
தொக்கபொன மலரு முத்துங குகின்மணிய பூணு நல்கித்
தக்கவண் புவியி லுளளோர் தமகருயி ரென்னு மன்னே
மிக்கநின் கோப மாறல் வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றான்.

கலைமதிக் குலத்து மனனன் கனனிநன றுடன் கூறுந
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழிதலின்றி
மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல்வருதல்கண டிதுவென்னெ
நிலையுறச் சிநதை யுள்ளே நேடின னேடிப பின்னர். [ன்று

ஆதியாங கடவு ளெநதை யாலவா யமலன் மஙகை
பாதியான் சிறநத பூசை பணடைபிற் குறைநத துண்டோ
நீதியாற் றவததின் மிக்கார் நெஞ்சகம புழுஙக மண்மேற
றீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னமைச்ச ரென்றான்.

விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான
வளர்திகழ் வாதவூரர் வருந்திய வலைப்பி னீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன லூர்கொ ளாதென்
றளந்தறி வறிந்து கூறி யாங்கவர் தொழுது நின்றார். ( )

மன்னனு மவர்க டம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
யென்னுள மதித்த வாறே யிங்கினி துறைதி ரென்று
கொன்னுறு வலைப்பி னூடு நிறகுநற் குணத்தி னாரை
முன்னுற வழைத்து நண்பான் முகமலர்ந் திதுமொழிந்தான்

பாம்பணி செய்ய வேணிப் பரம்பர னடியார் கையி
லாம்பொரு ணமதே யானு லறம்பிறாக் காவ துண்டோ
தேம்படு மலங்கன் மாரீர் செயலிதற குமது மேனி
சாம்புவ தவமே யான்செய் தண்டலே தகவி லாமை. ( )

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமிவ் வுணர்வி லாமை
குற்றமித் தனையு நமமேற கொண்டனங் குறைகொளாமன
மற்றினிப் புகலு மாறென் வைகைநம் மூர்கொ ளாது
நற்றவத் தலைவர் நீரே யடைப்பியு மெனநவின்றான். ( )

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுந்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந் தழலென வெகுண்ட போதும்
விருப்பொடு வெறுப்பிலாத மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பதந் நினைந்தார் வைகைச் செழும்புன லூர்கொ ளாமல்.

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தி லுன்னி
யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடங்கிளர் வேலை நீந்தி
வந்தருட் கரையிற் சேர்வார் வைகையங் கரையிற் சென்றார்.

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி
யறைதிரை நெடுநீர் வைகை யடைப்பது கடிதில் வேண்டு
முறையுமிம் மாந்த ரெல்லா மொல்லையில் வமமி னென்று
பறையறை வித்து நமமூர்க் கிவ்வுரை பரப்பு மென்றார். (

ஆரியர் கடிதி னோடி வன்பறை யறைவித் தம்பொற்
றேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே
கூரிய கொட்டு மண்சோ கூடையுங் கொண்டு வைகை
நீரியல் கரைமேல் வந்து நின்றனர் மதுரை மாந்தர். (கஅ)

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி மறையவா நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறும் மாரியர் விரைந்து சென்று
கூறுகொண் டெவர்க்கும வேறு கோலறை யளந்து செங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வன்கரை யடைக்க லுற்றார்.()

கண்பெறு கழையின முத்தும் கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின முத்து மேதகு கருமபின் முத்தும
வண்புனற் றிரைகள வீச வரையெனக் குவைகள செய்து
பண்படப் பொருந்த நீருட பதித்துயர் வரம்பு செய்வார் ()

பரிந்திர ணிறுத்து மெனபார் பாமபுக ளுருட்டு மென்பார்
திரைபபுனன மிகுந்த தெனபார தேவர்கட் கபய மெனபார
நிரைபபடு மகிலோ டார மவரவ ரொதுக்கி நீடு
வரைபபிடைக் குவிந்து நிறபா ராயினாமதுரை யுள்ளார். ()

ஏருடைப புதுநீர் வைகை யிவ்வகை யடைக்கு மெல்லை
நீருடைய பொலிந்த சென்னி நினமலற் கன்பு மிக்காள்
சீருடைத தவத்தின மிககாள செமமனச் செல்வி யென்னும்
பேருடை நரைமு தாட்டி பிடடுவிற றுணவு கொளவாள். ()

ஆங்கவட களந்து நீக்குங் கோலறை யடைபப தின்றி
யோங்கலைப புதுநீர் வைகை யுடைபபினை யடைக்கு மெல்லை
தீங்குள தறுக ணாளர் சென்றதற குறுகண செய்ய
வீங்கெனக குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றி ரங்கி. (உக)

பிட்டினைக் கூவி கொண்டு பெருங்கரை யடைபபா ரின்றி
கெட்டிலைச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த செங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டெருத் திரணட பாத மிறைஞ்சினின் றிதனைக் கூறும. ()

வேறு.

நெட்டரவக் கச்சுடையாய் நீலநிறத் திருமாலின்
வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தணையுந் திருமார்பா [தும
கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழு
பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும பேரிமைமை யுளதாமோ. ()

யாருடனு னிணிபபுகல்வே னென்னுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் றருளாயேற்
சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளிமையெனும
பேருடையா யெனபபலரும் பேசுமொழி பழுதாமே. (உசு)

தாயுமிலை தந்தையிலை தமருமிலை தமியேனைப்
பேயினுட னின்றூலும் பிரிததறிய வொண்ணாது
தீயதெனை நிலமபாடென் சிநதையில்வெந துயாதீர
நீயருளா யாயினுயிர் நீபபேனமற் றென்செய்கேன் (உஎ)

வேறு.

இன்றெனக் குறுதி யாகி யாணிடும பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய் வனகரை யடையபா ரில்லை
யுன்றணக கபயம யானென றுரைபபவ டன்மே லனபு
சென்றவட் காளா மாறு துணிநதனர் தேவ தேவா. (உஅ)

ஆடையுந துணிநத சீரை யாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந தலைமேற கொண்டு கொட்டுடைத் தோள ராகிப
பீடைகொண்டயர்வாள் காணப பெருமபசி யுடையார்போல
வேடைகொண் டொல்லைவநதாரவேண் டியவடிவங்கொள்வார்.

வநதெனை யேவல் கொள்வா ருளர்கொலோ மற்றிங கென்று
புந்தியின் மகிழ்நது கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போதி
லநதநன் மொழியைக் கேளா வன்னைதன் னயர்ச்சி கூருஞ
சிந்தனை யொழிநது கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள். ()

புடையின்மே லுலகோரின்றிப புனைநதுள புலித்தோ லாடை
யுடையின்மே லசைக்கும் கச்சா யோங்குநச சுரக மின்றிச்
சடையின்மேன் மதிய மின்றித் தாஙகிய மழுமா னின்றி
விடையின்மே லின்றி நின்ற வெளியனை வெளியிற் கண்டாள்.

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென முன்னர்க் கூவி
தந்தியேல் வருவ னென்று சாற்றலு நுகர விப்போ
திந்தவா ரமுதம போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லநதிவா யிதனை விற்றே யளிப்பனிங் கூலி யென்றாள். ()

இருமபசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்
கருமபுறத் துகினமே விட்ட பிட்டினைக் காத்தா லள்ளி [னைக்
விருமபியிங்கிதனைக் கொள்வாயென்றனள் விருபப மிக்காள்.

கூற்றடுங் கமல பாதர் குறுந்துணிக் கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யினபுற வமுது செய்து
மாறறரும பசியை யன்னே மாற்றினே யினிப்போய் வைகை
யாற்றினின் கூற்றி லுண்டா மருங்கரை யடைப்ப னென்றார்.

நன்றுநன் றின்னு மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
மெனறுதந் துணிந்த சீரை யேறறது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச செழுங்கரை யதனிற் சென்று
குன்றெனுந் தவத்தா யுனறன் கோலறை காட்டு கென்றார்.

மெய்த்தவம புரிவார் தமமின விழுபபமிக் குடைய வன்னை
யித்தடங் கரையை வல்லே யெமபிநீ யடைபபா யென்னப
பைத்தவெம பகுவாய் நாகம பணிமதிப் பாதி கொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் கோலறை யடைக்க லுற்றார்.

பேர்பபர்மண கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்சும மாடு
சேர்ப்பர்பின் சுமந்து வைகைத் திண்கரை சொரிந்துமீள்வர்
வேர்ப்பாமெய் யிளைபபார் போல மென்றுபிட் டிரத நாவிற்
பார்பபரவ் வன்னை தன்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்வார்.

பிட்டுநன் றென்று கூறிப பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
ணிட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமி தென்பார்
கொட்டுடன் கவித்த கூடை கொண்டுநின் றாடல் செய்வார்
வெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி விரைந்தடிப் பாய்ந்து மீள்வார்.

பரிவுடை மனத்தி னூடும பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை யடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறு
னூரனுடை வழுதி தூதர் காண்பரே னுறுகண் செய்வா[தாள்
ரிருவினை யுடையேன் மற்றிங் கென்செய் வேனென நினைந்

மற்றவ ணில்லைமை வெள்ளி மன்றுணின் றாடு கின்ற
கொற்றவ ரறிந்து பினனுங கூடைமண கரைமே லேற்றி
யுற்றவிக் கரையை யனனே யொலலியி லடைபப னின்னே
சற்றிதற் கிரஙகா தேகுன் றகவுடை மனையி லென்றார். (சo)

நீறணி புனித மேனி நின்மலன் விடுபப வேகித
தோறிரை முகத்தி னூடன் றென்மனை புகுது மெல்லைக்
கூறருந தவத்தின் மிக்காள் கோலறை யடைபப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னூற் றெழுதனள் வைகை மஙகை ()

சிறநதமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறஙகிளர் கொன்றை நீழ னிறைமண லணைய தாக
வுறுநதொழின முயறசியாலே யுயஙகிமெய்யிளைத்தார்போல
மறைநதுல கெஙகு மான வள்ளலார் பள்ளி கொணடார். ()

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருடபெரு வாழ்வின் மிக்கா
ரோஙகிய கருமஞ் செய்வா ராகியொண் பிரமபு தாஙகிப
பாஙகுகின் றவரை நாடிப படர்நதகோ லறையி லுள்ள
தீஙகுநன் குணர்வி ரென்னச் சென்றனர் கரையி லன்றோ.

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவரு மென நயநது
சங்கர னடைக்கு நீடு தடஙகரை யவர்க ளெய்தி
யெங்கணு முயர்நது தாழ்நத திவ்விடம யார்க்கு வநத
பஙகிது மொழிமி னென்ன நின்ற வரிவை பகாநதார். (சச)

பெருவள நீடு கூடற் பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வா
ளொருமுது மடநதைக் காளா யொருவன்வந திஙக னெய்தி
யிருநில மகழ்நது கூடை யுட்சொரிந திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன் சிநதுவ னஞ்சுதல் செய்வான்.

பாடுவ னுடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுதிண கரையி லேறச் சொரிகுவ னெடிது நிற்ப
னேடுவ னோடி மீள்வ னொருகைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னில வருவனவா வென்னிற் போவன்

பிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன செய்கை காணி லரசிளங் குமர னுபமா
னெட்டலாக் கொனறை நீழ னெடுநதுயில்கொள்கின்றானங்
கட்டுரை சற்றுங் கேளா னவன்றனைக் காண்மி னென்றார்.( )

என்றலு மவனை யிங்கே கொணாமினென் றவரு ணின்ற
வனறிற லொருவன கூற வாரியன வலலை யோடிச்
சென்றலு ஞான யோகச செழுநதுயி லொழிநது மூன்று
துன்றிய புரங்கள் செற்றா றுணயென விழிதடெ ழுநதார.

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோக்கி
மொழிகடனல சிநதி யாத முன்னவன் றனனை யெய்த
வழைத்தலும வருதல செய்யா தருசினை றிரங்கல கண்டு
பழிததவர் செங்கை பற்றி யீர்த்தனன் பரிவி லாதான.(சக)

ஆங்கவன கடிதிற றளளி யணணலை யெணணி லாத
தீங்கினன முன்னாக கொணடு சேறலும் வெகுடசி யெயதிய
பாங்குநின றவரு ணின்ற பாவியைப பாவிநோக்கி
யீங்கெழ குருதி சோர வடிததிடுங் கிவனை யென்றான் ( )

கடுததசொல் வனக ணாளன் கததுடன் மாறு கையில் [கை
லெடுததனன முனிவா விணணோரெடுத்தனாதொழுது செங
யடிததன னடித்த போதி லனபுடை யரிவை பாகங் [தார.
கொடுததிலா னுக்க மெய்த மறைநதனா குறைவி லாலா

வேறு

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுந் தன்மனைமங்
கையர்மேலு மமைச்சர் மேலு, மார்மேலுஞ் சென்றுபொ
ருஞ் சேனைமேலு மயன்மேலு மானமேலு மறவோர் மேலுக்,
தேர்மேல்வெம பகன்மேலு மதியின மேலுஞ் சிறநதுளவிந
திரன்மேலுந் தேவர் மேலும், பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங
கண்மேலும பட்டதான மெய்யிலடி பட்ட போதே. (௩உ)

தந்தமுரு வொழித்துபிறி துருவ மெய்திச் சதுர்முக
னுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு, மந்தமுத லறிவரிதாய் வெளி
யே நின்ற வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி, லெந்தவுல
கங்களினு மிருந்து ளோர்க ளெம்முடலி லடியுறைத்த தெ
ன்று கூற, முந்தியெழும் பண்மொழிக ளுகாந்த வெல்லை
மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம போலும். (௫௩)

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள்
வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டந் துள்ளு, மேயவகை
யெண்பத்து நான்கு நூறா யிரமான பலயோனி யுவற்றி
னுள்ளு, மாயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந் தன்மை யவனிதலத்
தனுஞான ரறிந்து பாதச், சேயமலர் வழுத்துதற்கோ கூலி
யாளாய்ச் சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லை நாதர். (௫௪)

வேறு.

மையணையுந் திருமிடற்றார் மெய்யிலடி வாதவூ
ரையருடம் பினுமவந்து படுதலுமே யயர்வெய்தி
யுய்யவெனை யாட்கொள்ள வுவந்தொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெழுந் தருளினரோ வென்றென்று மிகநொந்து. ()

தம்பெருமை யறியாத தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் னுரியர்கள் விரைந்தோடி
யும்பர்பிரான் றிருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.()

வேட்டிருக்கும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கேட்டுமென்ன தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பொங்க
வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன் மண்சுமந்த விடங்கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்விடநேர் கடிதெய்தி.(௫௭)

அழுங்கியரும் பெருநாகி லடியேனும் வீழாம
லெழுந்தருளும் பெரியோனே யெங்குளா யென்றென்று
தொழுங்கரமுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.(௫௮)

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும் போதுடலிற்
கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழையாதோ. (௩௯)

கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை மண்சுமக்க நினைத்தாளோ
கங்கையா ளலைக்கரத்தாற் கரைத்திலளோ புளகுருவாம்
பங்கையா சனனறியாப் பணிமுடியென் றறியாளோ. (௪௰)

பிரமனுடன் றிருமாலும் பிறப்பகலப் பல்காலும்
பரிவினுடன் றருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோடு புதுமதியோ வாயிரவாய்
வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சும்மாடு. (௪௧)

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவம் பலமாக
வலையெறியும் புனலோசை யந்தரதுந் துபியாகத்
தலைவனடங் கண்டார்க ளரவமென்னுந் தவமுனியுங்
கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மானாரோ. (௪௨)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன் விழிக்கேற விரைதுரகந்
தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொற் செண்டேறத்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைத் திருமுடிமேன் மண்ணேற
யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வினைந்து. (௪௩)

பொன்னுலகத் துள்ளோரும் புரந்தரனுந் திருமாலு
மன்னுமறைக் குரியோனும் வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
வன்னைதனக் காளாகி யணிவளைக்கை யடைத்தடியுண் [னே.
டென்னையருட் பணிகொள்ள விசைந்தனையோ விறையோ

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக் கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடிக் தலைமீது கவித்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுநற் றவமுடையாள் பின்புவருந் திருக்கோல
மிட்டமுறத் தொழும்படிநான் கண்டிலே னிறையோனே.

தாரூருஞ் சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்க
ணீரூரும் புகழ்வைகை நெடுங்கரைமே னின்றாரோ
சீரூருங் கனகமுடித் தென்னவனே மதுரையெனும்
பேரூரி லிருப்பவரோ பிட்டமுதிட் டருள்வாளோ. (௬௬)

பொன்மௌலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சுமந்தேறுங்
கொன்மலியுங் கோலமறையுங் குளிர்வைகைப் போராறுங்
கன்மமெனும் பகைபோகக் கணனுதலவெம் பரியேறுந்
தென்மதுரை மூதூரு மல்லவோ சிவலோகம். (௬௭)

இன்னவகை யன்புடையா ரிரங்கினரா யிடைவைகத்
துனனுதிரைப் பேராறு தொலையவடிந் ததுபின்னாத்
தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா மெனத்தெளிந்து வாதவூர்
மன்னவர்தம் பால்வந்து வணங்கியிது கூறுவான் (௬௮)

அந்தரர்தம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத் தியர்குலத்து
வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி
யெந்தைவயப் பரியேறல் காட்டியெனைக் கொழியாத
பந்தமறத் திருவுள்ளம் பற்றினைநற் றவத்தோனே. (௬௯)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினனென் றுணராமற்
றிருமாலும் பரவரியான் றேவருடன் பரிமேறி
வருமாயச் சூழலினா லழுக்காடை யணடா தொழும
பெருமானுக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன் பெரியோனே.

அப்பணிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்கு [ணடிச
மெய்ப்பொருளென் றுணராமல் வெய்யவினைப் பொருள்வே
செப்பருமித் தறுகண்மை செய்வித்தேன் சிறுமையுளே
னைப்பிழையும் பொறுத்தருளா யானரகிற் புகுதாமல் ()

ஆனாக மணிகதபிரான் றுங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண் சுமந்தபுகழ் போதாதோ
யானுஞ் நின்பணியே செய்தொழுக விவ்வுலகந்
தானுள வேண்டுமினி யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன். (எஉ)

வேறு.

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா றிரத்தலும் வாத வூரர்
தென்றிசை புரக்கு நீதித் தென்னவன் றன்னை நோக்கிப்
பின்றிகழ் சடையோன் மன்னும் பெருந்துறை நகரி லேக
வின்றெனை விடுப்ப தேமற் றிவ்வுல களிப்ப தென்றார் (௭௩)

தென்புலத் தலைவன் றானுஞ் சிந்தையி னொந்து முன்னே
யன்பருக் கரசர் வாழ்வி லாசையிங் குளதோ வென்று
மென்பதத் திறைஞ்சி யையர் வேண்டிய செய்க வென்று
தன்புகழ்க் கூடன் மூதூர் புகுந்தனன் றானை சூழ. (௭௪)

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன
ரற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்
கொற்றவர்க் குற்ற கோலங் குறையென நீத்து மேலா
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். ()

அத்தனை யால வாயி லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
மைத்திகழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்ச வேண்டும்
பித்தினர் கடிதுசென்றார் பெருந்துறை பொருந்தவெண்ணி.

மிடைகெட வைத்த பாத வித்தக ரூரை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விரைவுங் காற்றுந்
தடைபடு கன்றை நாடுஞ் சயிலமுந் ததும்பி நின்று
மடையினை யுடைக்கு நீரு மாயினர் வாத வூரர். (௭௭)

கண்ணுழை யாத காணும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி [திப
யெண்ணறு முனிவர் மேவு மெழிற்பெருந் துறையி லெய்ப்
புண்ணிய வினத்தர் சூழ முன்புபோ லிருந்த போதி
லண்ணவ ரதிபனைப் பொற்றாள் வீழ்ந்திது தாழ்ந்துசொல்வார்.

தீண்டுதற் கரிய மாபிற சேயிழை தனத்தி னாலு
மீண்டொரு மாற்றி னாலு மெய்திய தழும்ப போற்றி
வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை
யாண்டருள் செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி. ()

அண்டருக் கரியாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கினிய மேனி காட்டியென் சென்னி மீது
முண்டகத் திருத்தாள வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி.

போற்றியென் றின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
யேற்றியங் கினிய கூறி யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையருட் பார்வை நல்கி
வீற்றிருந் தன்பர் கூட்டம் விளங்கினர் களங்க மில்லார். ()

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி
வந்துள கருமமெல்லா முடிந்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டிநற் கயிலை யுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல் வேண்டும்.()

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாமு மேகுவ மென்ன வந்து
சூழ்ந்தரு ளுருவா மன்பர் தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயர்ந் தழுதா ரெம்மை விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

பரிந்தழு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற்
பொருந்திய தெய்வ பீடம் பொலிவொடு குயிற்றி யீதே
திருந்திய மறையுந் தேடு நம்பத மாகச் செய்து. (அ௪)

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி யாமெனுந் தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி னாலே நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி
யோங்கருண் மனத்த ரெல்லா மமர்ந்திரு மொருநா ளிந்தத்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு செழுந்தழல் வந்து தோன்றும், ()

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருந் தடத்தி னூடு
விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால் விடுகநுங் கவற்சி யென்று[லச்
தொழுந்தவ மியற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்துபின் செல்ல மேல்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர். (அ௬)

நீங்கரு மனப ரெல்லா நில்லுமி னெனறு கூற
வாஙகவ ரிறைஞசி யெநகா ளையநிற் காணப தென்று
தாஙகரு மயக்க மெய்தித தாயகன் மகவு போலப்
பூஙகழல வணஙகி நின்றா போயினா மாயை வல்லார். (௮௭)

இஙகிவா நினற பினனு மினனருள் வாத வூரா
அஙகிளை வாழ வநத தலைவாபின் சென்ற போதிற்
பொஙகிள முலையாள் பாகா புரிநதிவர் வரவு காணு
வஙகொரு கொனறை நீழ லிருநதன ராநதை நீக்க. (௮௮)

தனபுடைக கவடு கொண்டோர் தடஙகிரி நிரநத மாலை [ன்
பொன்படைத தனைய கொனறை பொலிவுற விருநத போதி
மெனபதத திறைஞசிக கணணீர் விழவிழத் தொழுது நிறகு
மனபரைப பரிவா லைய ரருகுவைத தருளிச செய்தார். ()

அவவிய மில்லார் தஙகட கருடா முன்னு மனனுந
திவவிய தலமா மிநதச் சிறநதுள குருநத நீழ
லெவவுல கெஙகு முளளோ மாயினு மிஙகு ளோர்கள்
வெவ்வினை யகறறி யாள வேணடியீண் டுறைவோ மென்றும்.

பொஙகொளிச சுழுனை யூடு புலம்பிசைக குறியே யான
மஙகல சஙக மலலால் வாயநதபல் லியஙகள யாவு
மிஙகெமக காகாவோசை யடஙகிட மாத லானு
நஙகுலக கவுரி காண நடநவி லாத லானும். (௯௧)

ஒழுஙகுட னின்ன வாறிங குணர்நதுநம் குருநத நீழற்
செழுநதவக் குழுவி னீயு நஙகழல் சேவை செய்தே
யெழுஙகனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழும்பொழு துடன்வீ ழாம லிவவுழை யிரைவி னீங்கி. ()

உததர கோச மஙகை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சிததியங கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்க மேனி
வைத்தநம பதிக டமமி லிவைபிவை வணஙகி லங்கே
யித்திசழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென நவின்றே. (௯௨)

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மந்நெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுநின் றீண்டு போந்து
பொன்னினம் பலத்தி லெய்தி புத்தரை வாதில் வென்ற
பின்னரெம் பதமே யான பெரும்பதம் பெறுதி யென்றான்.

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலு மாறும்
பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும்
பொன்னினம் பலத்தி லெய்தி புத்தரை வென்று மன்றன்
றன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகர்த லுற்றாம். (௯௫)

மண்சுமந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௪௪.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வரந்தரு விருந்தார் தம்மை வாதவூ ரிறைவர் போற்றிப்
பெருந்துறை நகரி லன்றிப் பிஞ்ஞகர் புலியூர் மன்றிற்[னத்
பொருந்துகை முதற்றி யென்று புகன்றதிங் கெவனோ வென
திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி யென்றவர் செப்ப லுற்றார். (௧)

இத்தலத் திடையே கீட மெடுத்துள விடத்தி லன்றி
வைத்துள விடத்தே யந்த வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும்
வித்தக வுனக்கிங் கன்பான் மெய்யுணர் வுரைத்தே மென்மை
யொத்திடுஞ் சிவாநு பூதி முத்தியம் பலத்தி லுண்டாம். (௨)

இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி [ய்
யுடன்கிளர் ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றா
நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று மாடும்மம் பலம தாகும். (௩)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே
பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனோ டைவராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டினுங் காண லாமே. (௪)

ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
தீதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வேம்.

அந்தநன் னடமே தென்னி னைந்தொழி னடத்த லாகும்
பந்தம் தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங் காண்டபேல வழுவா முத்தி
தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வ தலமுமத் தலமே கண்டாய். (௬)

தாவரும் பணில நேமி தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி னுண்டார்
மூவருந் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவர் தாமுந்
தேவருந் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை மூதூர். ()

மற்றிவை தெளிவா யென்று பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்
நெற்றியி னீறு சாத்தி நிற்றியென் றகல நில்லார்
சற்றிடஞ் சென்றார் பின்னு மிங்கிவர் தன்மை கண்டு
கற்றையஞ் சடையார் நின்று கண்ணருள் செய்து போந்து.

கண்ணெதிர் நடக்கு மாறு ணண்டிளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் புலியூ ரையர் [டு
துண்ணென விரக்க மெய்தித் தொழுதுகை தலைமேற் கொண்
நண்ணரு மன்பர் கூட்ட நணுகினர் வாதவூரர். (௯)

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாமு மந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செய்து
வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத் திறைஞ்சி யாங்கே
யிருந்தன ரிருந்த நாளி லெய்திய தியம்ப லுற்றாம். (௧௦)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பினே ரெனினுந் தம்மைப் பாடினர்க் கிரங்கு மென்றே
யெண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகல லுற்றார். (௧௧)

சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதிவந் தருளை நல்கு
மற்புத வழியே யென்று மதிசயங் கண்டா மென்று [ன்றுங்
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்தனை யென்னை யெ
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மனனு மென்றும்.

ஐயனே நின்னைக் காண வாசைப்பட் டேனு னென்று [ஞ
மூய்கிலேன் வாழே னென்று முனககடைக கலமே யென்று
செய்யுமா றறியே னந்தோ செத்திலே னென்றும் பொய்யா
பொய்யனே நின்பொற் பாதம் புணருநா ளெந்நா ளென்றும்.

ஆதரித் தழைக்கி லிங்கே யதந்துவென் றருளா யென்றும்
போதமிக் குடைய பாட லிவையிவை புகன்ற பின்னா
மாதிரத் தெவரும் போற்ற வருந்திரு வாரதனை யெண்ண
தீதறச் சிறந்த வெண்பாத் திகழெழு நான்கு மோதி. (கச)

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சத்
தயர்வற வுரைக்கு மின்னே ரனையபூங் கழல்க ளென்று
முயிருணி யெனுநற் செய்யுள் பிராரத்தனை யோங்கு நீதி
வியனெடுங் கூடற் பாண்டி விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி.()

வேறு.

மருவுந் தொண்டருடன் கூடி வைகிச் சிலநாட் செல்ல
முதற், பரமன் சொல்லும் படியேபின் பயிலும் பொய்கைத்
தழலகண்டு, கருதுந் திருவஞ் செழுததோதிக் காணக் கிள
ருங் கனன்மீது, விரவும் பேரன் புடையார்க ளெல்லாஞ் செ
ன்று வீழ்ந்தார்கள். (கரு)

வீழ்ந்த போதிற் புலியூரர் விடைமே லேறிக்கவுரியுடன்
சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித் தொழவிண் ணிடையே
தோன்றுதலு, மாழ்ந்த தடத்துட் கனன்மூழ்கு மன்ப ரடங்
கத் துயர்நீங்கி, வாழ்ந்து வணங்கிக் கணநாத வடிவாய்த் திரு
முன் வந்தார்கள். (கள)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந் தொழுதங் கெழுவார் மூகநாடி
யொருசற் றகலா தமர்நீங் கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங்
கரையிற் றிரைபோய் விழவிசுங் கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும் யாதோ வெனினிங் கிதுவாரும்

... டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

வேறு.

உத்தம னென்னுந் திருவாத வூரனை மன்னும புலியூரிற் [றிற
புத்தரை வெல்லும படிநாமிப புவிமிசை வைத்தோம யாமே
சித்த மயர்ந்தே துயாகூருஞ் செய்திய ஞமென் பதுதோா
வித்தல மீதே சிலஞளிங கெம்முடன் வாரா திருமெனமேறும.

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவந தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும பயில்காலைச் சேர்தரு மலவா தனையென்
பலமலர் கமழுந தடமீதிற் பரவரு ஞான வனலசேர்வித[றே
திலதென நீடுஞ சடம்வேவித திவவுட லீநதோ மிநாளில.

என்று விளமபிக் கணநாத ரெங்கணு மல்கப புலியூரின், மன்று விளஙகப் பயில்வாரும வானின் மறைநதா ரவ்வெல்லைத, துன்றிய ஞானச சிவநாமச் சொறறமிழ் வல்லார் வேறுகச், சென்றொரு கொன்றைச செழுநீழற் றிகழ விருநதார் சிவயோகம. (௨௧)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறு, முனபு தமககா முருவெய்தி முன்னவ னற்றொ டொழு மாறும, பொனபொது விறகே யனபாளர் புகுவது மெல்லா மொருகாலத, தினபுறு மெயபபோ தகயோகத் தியலபொடு கணடா ரெனசெய்தார். (௨௨)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச சிநதின ரெநதாய் வநதாய்பின், னெஙக ளொளிததா யெனமாலுற றெய்தினர் பொய்கைக் கரைமீதே, கஙகை முடிததார் விடையேறிக் கண்ணுற நணணுந தலமோவென, றஙக ணிலததே போய் வீழ்வுற றழுதழு தநதோ வெனநொநதாா. (௨௩)

வேறு.

அனனை நிகர்பவீ ரென்னை யொழிததே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழறகே புகலாமோ
மினனுரு வத்தீர் நுமமருள கூடா வினையேனுக்
கின்ன லளித்தீ ரெஙங ளொளிததீ ரெனநொநதார். (௨௪)

வேறு.

அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காணப் பதமலர் பற்றி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார் வல்வினைப் பிறவிமாள [னார்.
வின்னருட் சதந் மெய்தா னரும்பியென் றெடுத்துச் சொன்

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பினி னிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் னுரைத்த சீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை யூரினிற் சென்று புக்கார் (௨௬)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தம்மைவந் தடிமைகொண்ட
வடிவது காணா ராகி மயங்கி வெய்துயிர்த்து வீழ்ந்து
விடுதிகொ லெனனை யென்று நீத்தல் விண்ணப்ப மென்னுந்
தொடைகெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி. ( )

கன்னலை யமுதை யங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்னா
ளங்கக ரிருந்து தங்கோ னருண்மொழிப் படியே சென்று
தங்கிக ரில்லாத தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிநன் னாட்டி லெய்தித் திருவிடை மருதூர் சேர்ந்தார்.

அப்பதி தொழுது பின்ன ரன்புடன் னாரூ ரெய்திச்
செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப் புலம்ப லோதி
யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ணா வியம்பிய பதிக ளெல்லாந்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமதிற் புகலி சார்ந்தார். (௨௯)

குன்றென வயங்கு கோயிற் கோபுர வாயி னீங்கிச்
சென்றுயர் கயிலை யான செய்திண டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்தபாத மலரடி பிடித்துக் கொண்டு [தார்.
பின்றிகழ் சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்தபத் தருளிச்செய

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருந் தொழுதா லிங்கு
வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிசைந்து தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

வேறு

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியொளி குன்று
முத்தநதி சூழுமுது குன்றினை வணங்கா
வத்தல மகன்றுய ரருட்டுறையி னென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணெயி லடைந்தார். ( )

அங்கா வணங்கியபி னன்புட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயா காடுங்
கொன்னவிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மனனுமரு ளொபுரி மருங்கணைய வந்தார். (௫௩)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தரு
சூடுமதி லும்பெரிய தோரண முமப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
வூடியாதல பணடுவகை கொண்டுதொழு துய்ந்தார். (௫௪)

அன்றிருவா தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
வென்றுமலை யண்ணலை யிறைஞ்சியரு ளொண்டே
சென்றருணை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார் (௫௫)

வேறு

சோலையு மதிலும் பலபூந் தோரண மறுகுந் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சந்நிதி மருகிற் சென்று
மாலையும் பாம்புந் திங்கண் மத்தமு முடியில் வைத்தோ
னாலய மிறைஞ்சிக் கண்டார் தம்மையன் றண்டமேனி ( )

மாலுடன் பிரமன் றேவர் வந்துனக் கடிமை யென்றென்
றோலிடும் பொழுதி லால முண்டிருள் கண்ட போற்றி
மேலிடும் பவநோய் தீர விண்ணவா மண்ணோர் பசைப்ப
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி.

நெடியவன் கேழ லாகி நீணில மகழ்ந்துங் காணு
வடிகளென் றலைமேல் வைத்த வருட்பெருங் கடலே போற்றி
படிமிடம் புரக்கு முண்ணு முலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங் கொண்ட செம்பொற் குன்றமே போற்றி போற்றி

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னி விக்கிரமன் றன்னைக்
கொன்றதன் பாவந் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
யன்றுவந் தென்னை யாளு மணியண்ணு மலையாய் போற்றி
யென்றுதம் பரிவா லேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையுநாளில் ()

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா மார்கழித் திங்க டன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைந்தே யாகிய தினங்க ளெல்லா
மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் விடிவ தான
போதிவர் தமமிற கூடிப புனற்றட மாடல் செய்வார். (௪0)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராஙகவர் புகனற தாக
மன்னிய திருவெம பாவை வாசகம் பேசிப பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங கவினகொளம மனைகண் டன்னூர்
பன்னிய பாட லாக வமமனை பாடல் செய்தார். (௪௧)

விரவுமன் புடையா ரநத மேதகு தலத்தை நீஙகிய
பரிவுடன் கசசி யேகாம பரநதனிற் பரனை யேததித்
தெரிவருங காமக் கோட்டி சீறடி வணஙகித் தேவர்
வரநினைந திறைஞ்சுந தெய்வ வண்கழுக் குன்றிறசென்றா.

கோட்டிதழ் கமழுங கொன்றைச் சென்னியன குலவுமன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித துணைவநின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலஙகா வண்ண மிக்கழுக குன்றி லென்று [தா.
பாட்டினைப பொழிநதுசின்னாட் பயின்றுபின் பணிநதுபோந

அத்தல முதலா நாபப ணடைநதுள தலமுங காணு
மைத்தடங கிரியுங காவும வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம பாமபொ டாடி நரியெலாம பரிக ளாக்குஞ
சித்தர்தென் றில்லைமூன்று காவத மென்னச் சென்றார். ()

வேறு.

தூமூரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாமூகரு மிட்டுண்டுயிர் வாழாதவர் தாமூந
தீமூள்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும
போமூர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார். (௪௫)

செல்லுஞ்சுர மிருபாலொளி திகழ்கொன்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல கெனநின்றன வெங்கும்
புலனுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம கைபோன்றன தோன்றி. ()

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லாதவ வேடங்
கொள்ளுஞ்செய லெனவொண்மலர் குலவுங்கவி ரெல்லாம்
பள்ளம்படர் புனல்போற்புலன் வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளந்தனை யொக்குந்திகழ் மைக்கொண்டொளிர் காயா. ()

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயின்குழ லெழுதேனி னிருலசோ மலர்நாக
மாயந்திகழ் தாராகண மகலவான்மிளிர் மதிய
மேயும்படி கிளர்பொங்கரி னிடைநின்றன வெங்கும். (௪௮)

பக்கங்கிளர் கமுகின்றிரள் பலசாமரை வீசக்
கொக்கின்றளிர் கோதும்பல குயில்காகள மூதத்
தொக்கன்பொடு விண்ணுதிபர் சொரியும்பல பொற்பூ
வொக்கும்படி மலர்சிந்தின வொண்சண்பகச் சோலை. (௪௯)

நீங்காவள மிவ்வாறுள நீள்சூத நரந்தந்
தேங்காரளி முரல்பாதிரி தெங்கின்றிரள் வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தார்செழு மந்தார நெருங்கும்
பூங்காவை யுகனுர் புலியூர்நன்னகர் கண்டார் (௫௦)

சேணுன்றிய மதிலும்பணி திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோணந்தரு குமடங்கிளர் துணைமாளிகை பலவுங்
காணுந்தொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுந்திரு வருளன்பர் புகழ்ந்தாருண் மகிழ்ந்தார் (௫௧)

வேதந்தரு மொலியுந்தொழும் விண்ணோர்தம தொலியுங்
கீதந்தரு மொலியுங்கிளர் முழவங்களி னொலியும்
போதந்தரு சிவஞானிகள் புகலாகம வொலியு
மோதுந்தமி ழொலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர். (௫௨)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிக ளகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுந்தே
யுரையொன்றிய சிவஞான முரைக்குஞ்சிவ னனூற்
கரைகண்டவர் மணிமன்றெதிர் கண்டாரருள் கொண்டார். ()

பொன்னார்பொது நின்றாடிய புனிதன்றனை முடிமே
லந்நாளடி வைக்கும்பர னாகும்படி கண்டார்
மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மன்றாசர னென்றே
சொன்னார்பல காலன்பொடு தொழுதாரமிக வழுதார். (௫௪)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேபி னெழுந்தன்பொடு குறையாவரு ணிறையா
வண்டோகுழ லுமைபங்கனை வணடிலலையு ளினனே
கண்டேனென நற்பாடல கருத்தார வுரைந்தார். (௫௫)

குன்றாவருண் மூலந்திகழ் குறியாகிய சுடரு
மன்றாகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியு
மொன்றாகிய வநுபூதியி லுற்றார்செய லற்றார்
நின்றாரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானார். (௫௬)

மைகால்குழ லுமைபங்கினை வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண்ணுஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மெனவோவிது தெருளாமரு ளென்னா
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினி யென்றார். (௫௭)

வேறு.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருரைத்தல் கேளாத
தாண்டவ நிகழு ஞானத தன்மையின் றூனமை நாடிக்
காண்டகு துரியா தீதக் கழிபரத தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தமப மாகி நின்றனர் நெடிது போது. (௫௮)

போமெனப் போகா ரானுமப் புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
ராமெனக் காவ லாள ரஞ்சிநின் றிரங்கு மெல்லைச்
சாமுடற குயிர்வந் தெய்துந் தன்மைபோற் குவிந்த கஞ்சத
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்றார். ()

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலங்கொண்
தனனிக ரில்லா மூலத் தலைவனை வணங்கிப பின்ன [டங்குத்
ரனையம பிகைதனை பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப [து.
பொனனவிா கோயின் மேல்பாற் புலீசசரஞ் சென்று சோந

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச்
சரந்தனி லிருந்த வண்ண றனபத மிறைஞ்சி நீங்கித்
திருந்திய மஙறயோா வாழுந தில்லையம பலஞ்சூழ் வீதி
பொருந்துழி யமிாத மான வாசகம புகல லுற்றார். (சுக)

ஆடுமிக குலாநற றில்லை யாணடவன றனைகொண் டென
பாடலைப புகன்று கோயி லி௫ வகைப பதிகங் கூறி [னும்
காடுமச சிவபு ராண மொழிந்தநல் லகவன மூன்று
நீடுமெய்த தமிழு மன்பா லோதினா நீதி மிககாா. (சுஉ)

கைவளை சிலம்பச் செம்பொற கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
மைவளா குழன்மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட
மெய்வியா வரும்ப வெம்போா விழிககயல் புரட்டி ஞாங்க
ரிவ்வகை நின்று சுண்ண மிடித்தனர் மடந்தை நல்லார். ()

அததிரு வனையாா பாடல் கேட்டவ ரிசைதத தாக
மெய்ததமி ழதனு னனகு மிகுதிருச சுண்ண மோதி
மைததிகழ் காவி னூடு வருதலு மாங்கே பொயத
றத்தமின முயலுங் காதற சிறுமியர் தமமைக் கண்டார். ()

கண்டபின வறிது கூறுங கட்டுரை சிறிது மறறெ
மணடனை யுரைமி னீரென றவரவ ருரைதத தாக [க்கம
வெண்டரு திருத்தெள் ளேணந திருவுந்தி யெழிறகோ த்ணெ
பண்டிகழ திருப்பூ வல்லிப பாடல்பொன னூசல்சொனனார்.

ஆங்கொரு சிறுமி தனசீ ரனனையை நோக்கிக் கூறுந
தாங்கிசை மொழியே யாகத் தகுமவை யீரைந்தோதி
ஞாங்கரின் முரலுந தும்பி தனனையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல் வழுத்துகென்று புனிதர்கோத தும்பி சொன்னார்,

பொங்கரி னிடையே வாழும் பொறபிளங் குயிலே கூவி
யிங்கழை யெம்பிரானை யெனபதுங் கிளியை நோக்கித [ந
திங்களஞ் சடையான் பாதஞ் செபபென்த தசாங்க மென்னு
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னா தங்கி ரொருவ ரிலலா ()

மண்ணிடைத் தமமை யாண்ட வடிவினை யனறிமறறோ
ரண்ணலைக் கடவு ளெனபாாக கஞ்சுதும வினையே மெனறும
பண்ணுறச் சிறந்த பாடல பகர்ந்துநற் பன்ன சாலை [கார.
யொணணகர்ப புறமபு செய்தாங கிருந்தன ருண்மை மிக்

பரம்பரப பொருளா மிந்தப பைந்தமி ழோதி வையம
பெருமபிறப பகல வந்து பிறந்தவா செய்தி யெல்லா
மிருந்தந றொருதி தோறு மியமபிநன மகிழ்ச்சி யெய்தி
யருமபுகழத தில்லை யுளளா ரியாவரு மதிச யித்தார். (௬௧)

தத்துவ முடிவி லாடுந தாண்டவந தம்முட் கணடு
நித்தனுஞ் சென்று மன்றி னிமலனை யன்பா லேத்தி
யித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி லிருந்தா ரிபபாற
புத்தரை வாதில் வென்ற புகழினை யுரைதல் செய்வாம. ()

திருவமபலச்சருககம முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம-௬௧௪.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம்.

தாழுநீடு வேணிய ண்ண ருள்விடாவொா மாதவ
னுழிஞால வணமையுண்மை யாயுநேய நெஞ்சினன்
சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதுபினபு பழுதிலா
வீழநாடு தன்னைநாட வெணணியங்கு நணணினன். (௧)

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொளீழ நாடனு
மண் ணனூ னிருந்தவூ ரடைந்துசே ரிடந்தொறு
மெண்ணிலாத காலமவாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூ
ருண் ணிலாவு மன்பினு லுரைக்கவே தொடங்கினன் (௨)

சென்றுசேரி டந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பல
மென்றுகூறி வைகுநாளி னீழநாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூகர்தா நயந்திறைஞ்சி மன்னகே
ளொன்றியா முரைத்துமென் றுவந்திவ்வாறு கூறினார் (௩)

ஒப்பகமில்க ருக்காணு மொருநதனிந நகர்க்குளா
னற்கலைக ளக்குமாலை நாளுமுணப தையமே
நிறகினும் ருககினு நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொறகிளாநது ரைக்குமென்று சொல்லிமுன வணங்கினார்.()

வேறு

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென் றிசைத்தா னிருப
னுங்கவருஞ், சென்றன் புடையாய் வருகவுனை யழைத்தான்
றிறனமன னவனென்ன,நன்றென் பதுவுந் தீதுமின்றி நாளு
ம பலிபெற றுணடுதொழிந, தொன்றுங் கருதா ரொடுங்க
ருமமுளதோ வேநதற கெனவுரைததான். (௫)

ஊரிற பலிகொண டுணகினுமற் றொன்றுங் கருத லில்
லெனினும், பாரிற பயில்வா ருயிரபுரக்கல பரமா நிருபாக்கா
தலினால, வேரிற கமழ்தா ரெம்மரசன றனபால வருதல்
வேணடுமெனச, சீரிற றிகழவேற றூதருடன சென்று
ஞென்றுந தீமையிலான். (௬)

முந்துமபிடக மூனறுணாநது செயிரான கொழிநது
முதுசீல, மைநதுமபுனைநது பார்மீதே யாறைந தடக்கு
மியல்புடையோன, கநதங கெடுதன முததியெனக காட்டுங
குரவ னுடனிருபபச, சநதஞ் சிறநத புயநிருப னிருநதான
றுனை புடைசூழ. (௭)

உடுக்குந தனிவெண் கோவணமு மொளிர்பொக் கண
மு மாததிரையு, மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடுமபிரமபு மிலகுந்
திலதத் திருமுகமு, மடுக்குஞ் சிறுபுன முறுவலுநின் றசைச்
யுஞ் சடையுங் கணடரசன், றிடுக்கங் கொளவந தருகாக
விருநதான் றிருவம பலமென்று. (௮)

இருக்குந தலைவன் றனைநோக்கி யிபபோ திருவம பல மென்றிங், குரைகருந தகைமை யெவன்கொலென வுலகாள் பவனுக் கவனுரைபபான, பெருக்கும புகழாற் றிகழுவள வன் பிரியா விருகட் பேரருளாற், புரக்குந திருநாட் டறந தழைக்கும் புலியூ ரெனப தொனறுளதால். (௯)

அநதப பதிமுன் றில்லைவன மஃதே புவன மனைததி னுககு, முநதக கிளருந தெய்வதல மதனு மூல தானமதா, மிநதப புவிககு நாபபணென விலஙகும பொதுவா மிடமத னிற, சநதத தனததா ளுமைகாணத தலைவன றிருததாண டவம்புரியும். (௧0)

மன்னுந திறலான் மனுமைநதன் வடிவிற றொழுநோய மாற்றிநெடும, பொன்னங கிரிபோ லுருநல்கும புனிதத தடமுண் டதின்மூழகி, முனனம புவிமேற றவமொனறு முயலா தவரு மைநதுதொழி, லெனனுந திருததாண டவ மபுரிதல் கண்டா லுலகி லினிபபிறவார். (௧௧)

நண்ணும பிறவி யொழித்துயிர்க்கு நலஞ்சேர் முததி கொடுப்பதறகிங, கெண்ணுஞ சமயக கடவுளரில் யானே வல்ல னெனப பதமேல், வண்ணந திகழபொற கழலணிநது மதுகைக் கொடியுங கடியருட், பெண்ணம பிகைகண காணநடஞ் செய்வானநதப பெருநதருகனால் (௧௨)

தேக்குஞ சடில முடிக்கட வுளிருதாள் கருதாத தீபன மும, வாக்குஞ செயலுங கொடியோரு மொருகாற் பொன் னம பலமெனனி, லாக்கந தருமஞ் செழுத்திருபத் தோரா யிரத்தோ டறுநூறு, நாக்கொண் டுரைக்கு மதற்குநிக ரென் றுன் குன்று நறபுகழான. (௧௩)

நீறுந திருவஞ் செழுத்துமிலா நிருபா திருவம பல மென்று, கூறும பொருளிங கிதுவாகு மென்றான் குன்று மெனுங்குணததான், றேறும பிடக மூன்றுமுறை செய்யுந தலைவ னல்லாது, வேறுங கடவு ளொன்றுளதோ வென்றே புத்தன் வெகுண்டுரைப்பான். (௧௪)

சென்றே தில்லை யெனும்பதியிற் சேர்வேன் வாது செய் தவன்ரு, னினறே நடிக்குங கழலீடு நீடுங கொடியு மீங்கறு பபே, ஞெனறே கடவுள் புசதனென வுலகோ ரறிய வுரைத் தநத, மன்றே போதி நிழறபெருமான் பள்ளி யென்ன வழ ஙகுவிபபேன். (கரு)

இநதக் கருமந தினமூன்றில் யானே முடிப்ப னென வெழுநது, சநதச சிவிகை மேறகொணடு தனருள் வணங குங கணஞசூழ, நநதீக கிளருந திரைக்கடலு நாடுங காடு மகன்றேகிப, புநதித துயாங கொணடொல்லை சென்ருன புததன புலியூரில. (கசா)

வேறு.

மனனனுந தனது செலவ மகட்குள மூகைக நீஙகப்
பொன்னினம பலததி லேக வெனபது பொருநத வுனணித்
தனனெடுந தானை சூழத தனிபபெருஞ சிவிகை யேறிச
சென்னிநன ஞடு சோநது தில்லையி னெல்லை புக்கான.(கஎ)

இஙகிவன் செல்லு முனன ரெய்திய புதத னஙகிச, செ ஙகரன றிலலை யெலலைச சிவிகையி னிழிநது சென்று, பொ ஙகுதண புனல்சோ சென்னிப புலீசசர வரனபொற கோ யிற், றஙகுசெங கனக சாலந தயஙகுமண் டபத்தி லானுன்.

ஆஙகவ னிருபபச சென்ற வரசனு மிறைஞசி யேத்தி
யோஙகிய மகிழச்சி யெயதி யமாநதுழி யுரக ராசி
தாஙகிய சடிலன் கோயி றனனிலுட் கருமஞ செயவோ
ரீஙகிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருஙகு சோநதார். (ககூ)

வேறு.

தததமன னொநதுகன ருனென வெகுண்டே
சித்தமயா வெய்தும்வகை சினமொழிகள் கூறு
வததனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகனறே.
புத்தகடி தேகிது பொருமென வுரைததார். (உ0)

தார்வளவன் முன்னருயர் தாக்கவுரை கொணடே
நீர்பரவு சைவநிலை யன்றென மறுதமதே
சீமருவு புததனுயர் தெய்வமென விபபோ
தோபெற நிறுததியல தேகுவதி லெனறுன. (௨௧)

புததகுரு வின்னன புகனறபி னெவாககு
மிததிற முரைக்குவ மெனககடி தகனறே
மெயததவாகள வேதமுத லோர்பரி கலததோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாறறினாக ளனறோ. (௨௨)

புண்ணுழையும வேனிகா புகனறமொழி கேளா
வணணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைநதே
வணணமணி மணடபம தெயதிவரு புத்த
னெணணமது கேடகுவ மெனககடிது சென்றூா (௨௩)

தெய்வநர ரானவர்கள செல்லலெதிர் வாரா
மெய்யுணாவில் புததனை வெகுண்டுபல சொலலா
வுய்வதறி யாதவொரு நீபயமி லாதே
யிவவகை யிருநதமதி யாமையெது வெனறூா. (௨௪)

அஙகமறை யாகம புராணமவை யாலே
நுஙகடவு ளேகடவு ளெனறுநுவல் வீரே
லெஙகடவு ளேகடவு ளெனறுநவில் வேனயா
னிஙகெனெதிா கூறுமென வேயவ னுரைததான. (௨௫)

போறறுமறை யநதணர்கள புத்தனை வெகுண்டே
தோறறனை யெனக்கலைஞா சொல்லவுனை வெல்வோ
மாறறமினி யுனனுட னுரைககுமது மறறோ
சேறறினெதிர் கலலெறிதல் செயவதல துணடோ.(௨௬)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞானிகுரை செய்தா
னின்றதனை வெகுடசியை நிறுத்தல்கட னாமா
லின்றிழியு நின்னுட னிகழச்சியெனி னுஞசீ
ரொன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம. ()

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி னோருந
தொக்கசபை முன்னர்நம தாக்கவுரை சொன்னாற
றக்கதென லாமிது தகாததிது வெனறு
லெக்கலக முமமிலை யிதேகரும மாமால். (உஅ)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூரா
புத்தனை முனிந்தனா புடைத்தனாக ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென றுவள வன்பான
மெய்த்தவா விரிதமெழுது மோலையை விடுத்தா. (உகூ)

அந்தணா பெருந்தவ ருங்கலை யுணாந்தோர்
வந்தணுகு நாளைமணி மன றுதொழ வென்றே
புந்திமகி ழோலைபல போக்கியபின வெய்யோன
முந்துற வொளித்தனன முளைத்தன னிராவோன. (௩0)

வேறு

துங்கவா னென்னு மாதின சுடாநுதற றிலக மென
னக், கங்குலா மடநதை பாகக்கும கவினகொள கணணாடி
யெனனச, சங்கவாா குழையாக கிடட தாளவெண கவிகை
யெனனத, திஙகணமா கடவு டோனறச சிறநதது ஞால
மெல்லாம (௩க)

இன்றொரு தினமுந தோா விஙகிரு நாளை யாஙக
ளுன்றன துயர்சசி யினமை காடடுவ முலகிற கென்று
நனறிகொண மனையிற சென்றே யாருநல லுணவு மாநதி
யனறிருண மேன்மை யாள ருநதுயில் பயிலுங காலை. ()

அழகுற மனறி லாடு மையாகைப பிரம்பு தாஙகித
தழைசடை முடியு மேனி சாததிய நீறு மாகி
விழைதரு வடிவங கொண்டு வெளிபபடக் கனவில் வெய்யோ
னெழுவதன் முனன ரெய்தி யாவாக்கு மிதுபு கன்றார். ()

வருந்துவ தொழிமி னமமூ ரெல்லையின் வைகி யன்பா
லிருநதனன வாத வூர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நூலாற புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருநதவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவனை யென்றார். ()

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றி
லொண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
கொண்டனர் மகிழ்ச்சிசெங்கைகுவித்தனர் முடியிற்கோயின்
மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும வந்து தொக்கார். ()

புல்லறி வுடைய புத்தன புகன்றதற் கிரங்கிப பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யானவந திருங்கன வதனி லெய்திச
சொல்லிய மொழியி னுலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கி வெயயோன வரவிரி கமல மொத்தார்.

தெய்விக மான மன்றிற திருநடம புரியு நாதன்
றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற பிரமபு மாக
மைவிரி கங்குற் காலை வநதுநன் மகிழ்சசி யெய்த
விவ்வகை மொழிநதா ரெனறே யாவருங கனவு சொன்னூர்.

அத்தனை மன்று ளாடு மையனை வியநது கூறித்
தத்தமி லன்பு கூாநது தனித்துளம் வருத்த நீங்கி
மெய்ததவ வாத வூரா மேவிடத் தணுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற குறுகி னாகள். (௩அ)

கூடினர் பன்ன சாலை கூரருட் குன்றை யன்பா
னுடினர் நயநது கண்டார் நளினவா சனத்தி னெய்திப்
பீடின ரிருநத யோகம பெயர்நதனர் வியநது மனறி
லாடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியம்பி னூர்கள். ()

வேறு.

அநதமொழி யன்பினர் செவிபபுல னிலங்குதலு மன்றிறை பணித்த துணரா, வநதவரு டன்கடிது சென்றுதிரு மன்றனை வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ், சிநதைய ரிருநதமணி மண்டபம தெய்தியவா தீயமுக நாடி விடரே, நநதாமென வேயெழினி கொணடுமறை வித்தெதி ரிருநதனர் கலைதெரி வாணை மேல். (௪0)

மன்னுமறை யந்தணர் புராணிக ரருங்கலைகள் வல்லவர் நல் லோர்க ளுடனே, சென்னிவள வன்கடிந்து வந்துதிரு மனறனெதிர செனறுதொழு தஙக ணகலா, மின்னுமணி மணடபம தெய்தியரு ளன்பரை வியநதடி வணஙகி யருகா, நனனரணை யின்புற மிருநதனன் விரிநதகலை நாணிறைவு கொணட மதிபோல். (சக)

ஈழவள நாடனு மெழுநதடி பணிநதுதிறை யிடடகு றை நல்கி யிறைவா, வாழிமிக வாழியென நினறபொழு தங கவனை மனனர்பெரு மானு மகிழா, வேழமிவை நல்லவிலை யிலலையிம மணிகசென வியநதரு கிருததி யெவருஞ, சூழு மவை தஙகுமுழி யஙகய விருநதனாகள சூழநதுகரி சொல் லு மயமலார. (சஉ)

தில்லைநக ரநதணா தபோதனா சிறநதினி திருநதுழி விரிநத சிவநூல, வல்லவ ரிழிநதகுண புததனுடன வாது செயு மனனுசபை காண வருவோர், தொலலைமறை தநத வன முகுநதனமுனி வோரெழுவா சூழுமிரு நானகு திசை மே, லெலலையி லிருபபவ ருருததிராகள விஞைசய ரிராப பக லிலஙகு கதிரோா. (சங)

வேறு.

தனபெருந தானை சூழ விருநததண் பொனனி நாடன
றெனபெருந் துறைசூழ நாடன் றிருவடி வணஙகி நினறு
நினபரஞ சைவ ஞான நிலைமையை நிறுததல் பினன
ரெனபரம புததா தமமை யீஙகுயிா செகுபப தெனறான. ()

வளவனிவ வகையிற கூற வநதபொய்ப புத்த ரெல்லா
முளமயா வெய்த வாத வூரருண மகிழ்சசி யெயதிக
களவுரை பகர்வோய் வநத காரண முரைநீ யெனனக்
கிளாசெவி நுழைவேலென்னககேட்டவனிதனைசசொல்வான்

மனனுமெங கடவு ளல்லான மற்றிலை கடவு ளெனறே
யிநநெடும பதியி லெய்தி யியமபியிங கெவருங காணப்
பொனனினம பலததே யெங்கள் புததரை வைததல் வேண்டி
நெனனல்வந திருநதே னிஙகு வேறிலை நினைத்த தென்றான.

என்றலும் வாத வூரெம் மிறைவாபுன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயல்வ மாவ துண்டோ
நன்றது நிறக வுன்ற னறபெருங கடவு டானுஞ
சென்றவ னடியிற சேருஞ செய்தியுங கூறு கென்றார்.

அண்ணலா ருரைதத போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்தி
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன கதிரொளி காடட லாமே
நண்ணலா வெங்க ளுதை னறபுக ழுரைக்கி னனறு
வெண்ணிலா யிரங்கள வேணடு மென்றுபி னிதுபு கன்றான

அறநதிகழ பிடக நனனூ லோதியன் புடைய னாகிப
பிறங்குபல யோனி தோறும பிறநதுயிாக குறுதி செயது
மறநதரு கோற லாதி நாலவகை யொழிதது மேன்மை
சிறநதுள போதி நீழற சோவனெம மிறைவ னாவான. (௪௯)

மேவிய கருவிற சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப
பாவனை யுடனவிஞ ஞானம பஞசகந தங்கள கூடி
யோவில்பல் லுணாவுண டாகி யொழிவது பிறவித துனப
மாவது பொனறக கேடா யழிவது முததி யெனறான. (௫௰)

வாதவூ ரண்ண லாரும வணபுனற பொனனி நாடன
றீதிலா முகததி னூடு சிறநதருட பாாவை நலகிப
பேதையா யறிமால கொணடு பிததுரை பகரும புததற
கேதியா மின்று சொல்வ தெனறுபின னிதுபு கன்றார். (௫௧)

தருமமுண் டென்று நனனூல் சாற்றினை றலைவ னென்னை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைநதிடுங கணததி னென்னை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப புகலுமுன னுணர்வு போனா
லிருடரு நின்னூல சொல்வ தெபபடி யியமபல் வேண்டும.

ஆதலா லற நூ லென்ப துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப
பேதமாம் யோனி தோறும பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங குள்ள தாமோ. ()

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம
பல்வகை யோனி தோறும பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியை யாகி வெம்பசி யுற்றுன மற்றுப
புல்லொடு தழையோ தின்பா னினபெரும போதி நாதன்.()

கரவெனு முன்ற னூலிற கநதமைந துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மெனறு முன்னிறைக குருவ மெஙகே
யிரவிய யோனி தோறு முயிரககருள செய்ய வேணடி
மருவொரு வடிவங கொணடா னெனபதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரிற கூடுங காரிய வுருவின றேனுன
சீரணி போதி நீழற சேரிறைக குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய பொனறுகை முததி யெனனும்
பேருணா வி லா வுனறன பிடகநூல யாவர் சொனனார். ()

இருபதிற றொருவ ராக வெணணுமுன் புதத ரெல்லாம்
வருவது சிறநத தாயா வயிற்றினைப பீறி யெனபை
பரிவொடு சுமநது பெறறு றுயிர்கெடப பழுது செய்தே
யருநர கததில வீழு மவாகளோ கடவு ளாவார். (௫எ)

கரவுடைப பூத நான்கின கலபபினிற பேத மல்லா
துருவினுக குயிரவே றிலலை யெனபைநின் பொய்மை நூலி
லிரவினிற றுயிலுங காலுன முகததினி லேறிப போகு
மரவினைப பூத பேத மறிநததோ வறிவி லாதாய. (௫அ)

உருவமு முயிருங கூடு முணாவுனக கிலலை யிநத
வுருவமிங கிறநத காலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங கூடிப பிறக்குமே லிதனு லுன்ற
னுருவமு முயிரும வேறு மென்றுரை யுனறன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத தோசையு மிலலை வான
மானதில் வழக்க தாமென் றாற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம புனறீ நான்குங் கலபபதற் கிடம தாகு
நீங்வி லோசை வானி னிகழ்நதுள செய்தி யெனபாய். (௬0)

என்றலும் வாத வூரெம் மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயல்விப மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற னறபெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற் சேருஞ் செய்தியுங் கூறு கென்றார். ()

அண்ணலா ருரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன் கதிரொளி காட்ட லாமோ
நண்ணலா வெங்க ளாத னற்புக ழுரைக்கி னன்று
வெண்ணிலா விரங்கள் வேண்டு மென்றுபி னிதுபு கன்றான்.

அறந்திகழ் பிடக நன்னூ லோதியன் புடைய னாகிப்
பிறங்குபல் யோனி தோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை யொழித்து மேன்மை
சிறந்துள போதி நீழற் சேர்வனெம் மிறைவ னாவான். (௪௯)

மேவிய கருவிற் சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப்
பாவனை யுடன்விஞ் ஞானம் பஞ்சகந் தங்கள் கூடி
யோவில்பல் லுணர்வுண் டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப
மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றான். (௫௰)

வாதவூ ரண்ண லாரும் வண்புனற் பொன்னி நாடன்
நீதிலா முகத்தி னூடு சிறந்தருட் பார்வை நல்கிப்
பேதையா யறிமால் கொண்டு பித்துரை பகரும் புத்தற்
கேதியா மின்று சொல்வ தென்றுபின் னிதுபு கன்றார். (௫௧)

தருமமுண் டென்று நன்னூல் சாற்றினன் றலைவ னென்னை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்னை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப் புகலுமுன் னுணர்வு போனு
விருடரு நின்னூல் சொல்வ தெப்படி யியம்பல் வேண்டும்.

ஆதலா லறநூ லென்ப துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும்
பேர்தமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ. ()

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம
பல்வகை யோனி தோறும பார்மிசைப பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுற்றான் மற்றுப
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும போதி நாதன்.()

கரவெனு முன்ற னூலிற கந்தமைந் துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்று யுன்னிறைக குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு முயிர்க்கருள செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங கொண்டா னென்பதே மதியி லாதாய்.

காரண வுயிரிற கூடுங காரிய வுருவின றேனுன
சீரணி போதி நீழற சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொனறுகை முத்தி யெனனும்
பேருணா வி லா வுனறன பிடகறால் யாவர் சொனனார். ()

இருபதிற றொருவ ராக வெணணுமுன் புதத ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினை பீறி யெனபை
பரிவொடு சுமந்து பெற்று ருயிர்கெடப பழுது செய்தே
யருநர கத்தில வீழு மவாகளோ கடவு ளாவார். (௫௭)

கரவுடைப பூத நான்கின கலப்பினிற பேத மல்லா
துருவினுக குயிரவே றில்லை யென்னைநின் பொய்மை நூலி
விரவினிற றுயிலுங காலுன முகத்தினி லேறிப் போகு
மரவினைப பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய. (௫௮)

உருவமு முயிருங கூடி முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
வுருவமிங் கிறந்த காலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங் கூடிப பிறக்குமே லிதனை யுன்ற
னுருவமு முயிரும வேறு மென்றுரை யுனறன் வாயால். ()

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வான
மானதில் வழகக தாமென் றரற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம புனறீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாகு
நீங்கி லோசை வானி னிகழ்ந்தன செய்தி யென்பாய். (௬0)

இடமிருக் திசைதா னென்ப தில்வழக் கென்னு நீயே
வடகெடுந திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ செய்வை
புடவியி லறிவி லாரும பித்தரும் பொய்மமை யோரு
முடனிக மவையிற் கூறி ஞெக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம. ()

மரமுயி ரல்ல வென்பை மன்னுமைம் பூத மான
வுருவினர்போல நனனீ ருணவினுற் கிளைகொண்டோஙகுஞ
சருகெழு முணவின் ருயி ஞதலாற் சனன பேதத்
தருவினை யருதந வெஙகோ னுருயிர்க் கமைதத தென்பாய்.

வன்பெரும பழுது கோறன் மண்மிசைப பிறர் செகுத்த
புன்புலாறின்னனன்றென் றுரைபபைநினபொய்மமைநூலிற்
றின்பையென் றுனகரு நல்லூ னுடலுயிர் செகுத்தே யூட்டி
யுனபசி தணித்தார பாவ மெயதுவ துனக்கு நனறே. (கூங)

காரண நிறக வென்றுங காரியங கெடுதல் வீடென்
றூரணம் பரவு மெஙகோ ஞகமம் புகல்வார் சொல்வார்
போரணங் குயிருஞ சேரப பொனறுதன் முததி யென்று
பேரணங குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னுய். (கூச)

அழிந்திடி னொநது கநத முததியென் றுரைத்தா யைநது
மழிநதிடின முததி பெறறு ராரென வினவுங காலை
யழிநதிடு மைநதி னுணடா முணாவென வுரைக்கி னைநது
மழிநதன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார். (கூரு)

வேறு.

பொங்கு புகழ் மஙகியுள புத்தனும் வெகுண்டே
யெஙகடவு ளேதுபெறு முததியிலை யென்றீ
ருஙகடவுள யாதுமது முததியெது வெனனத்
தஙகுசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார். (கூசு)

ஆலமணி நீழலி லிருநதற முரைக்குங
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்பான்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ. (கூஎ)

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோ
னெல்லையுள னேமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான். (௬௮)

முன்னர்வட நீழலி லிருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறைவ னென்னுமுரை யெனனெதி ருரைதீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றோ
ருன்னரிய நற்கடவு ளுண்டென நினைந்தோ. (௬௯)

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிபவன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செபபினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோர்கள்சிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லதுத மிசைதனி லாடுபவ ருண்டோ. (௭௦)

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிபபோன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான். (௭௧)

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொ டுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாதினுரு வாறு
லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவ மென்றே. (௭௨)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார். (௭௩)

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருந்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பததிரம தாகும். (௭௪)

ஈட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலூ
ஞட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்றாய்
காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொரு கட்டுவனெம மண்ணலென வெண்ணாய்.()

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிறைவ னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்கவென வெணணாய்
தோற்றியுள தமபுதல்வர் துன்பமுறும வெநநோய்
மாற்றுமவகை*யன்னைய ரருந்திய மருநதாம. (எசு)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீறறினுள நன்குமறை தானே
சொல்லுமத லாலொருவா சொலலவெளி தாமோ. (எஎ)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றாய்
போகமுல காககருள புரிநதருள வென்றே
மாகமுகி லொததகுழன மஙகையொ டிருநதான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவுரு வானுன். (எஅ)

அநதர்கர முற்றதடி யனறியறி யாபோ
லிநதமொழி கறறனை யினிபபிறிது தேராய்
மைநதுபுனை சநதவிடை யானமலரின் மன்னுங
காநதமென நின்றநிலை கண்டிலைக ணில்லாய். (எகூ)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுரு
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம யாரறிவ ரென்றார். (அ0)

மைந்தர்மட வார்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகை பொய்ம்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார். (அக)

வேறு.

தொக்க நான்மறை சொல்லு நீயிவை சொல்வ தென் கலை மாதராய், தக்கன வேளவி யிலுன்ற ஞசி தடிந்த தினறு மறப்பதே, முக்க ணனரு ளில்லை யெனறிடு மூகர் நாவை யகன்றநீ, நகக ஞாதிரு வாணே யேகென நாம டநதைய மஞசினள். (அஉ)

அஞ்சி வஞசகர் நாவி னினறு மகன்று பின்பவர் தாமெ லா, நஞச யின்றவர் போலொ டுஙகி நடுஙகி மூகர்க ளாயி ஞர், நெஞச நொநதுபி னீழ நாட னிறைநதி டுஞசிவ ஞான நா, லெஞச லினறிய செலவா பாத மிறைஞசி நினறிது கூறுவான. (அந)

சொல்ல வலலவா மூகை யாயினர் சொல்லி லாவொரு மூகையாம், வல்லி யெனபுதல விகரு மூகை மறைநது நல் லுரை கூடிஞ, னல்ல தொணட னுமக்கு நானென நாய ஞர வ டனனைநீ, யொல்லை யிஙகழை யெனன வநதவ ளுண்மை சேரவை நண்ணினள். (அச)

நண்ணி யஙகுமு னினற கனனியை நனமை யாளருநா டியே, கணணி னின்னருள செயது பினனா கரைதது முன் ன ரிருததியே, யுண்ண டுஙகியி ருநத புதத னுரைதத தர்க்க மவைகளெலாந, தணண றுஙகுழல் வல்லி நல்லுரை சாற றுகென றுவிளமபினர். (அரு)

பற்று நன்குண ராத புத்தா பகாநத தாகக மவைக்கெலாங் கற்று ணாநதவர் போல மனனியகன்னிமாறுரை கூறினண் மற்று மஙகையர் சாழ லாமவினை யாட லாக மகிழ்ச்சியா லுறற தனபொரு டனனை வாசகமாகவுண்மைய ரோதினர்.

ஈழ மன்னனு மஞசெ ழுதது மியமபி நீறு புனைநதுபின் ஞழ னின்றடி மைத்தி றநதவ ருத தொண்டின ஞயினன் சோழ னுமபுலி யூரின் மன்னிய தொன்மையாளருமம்பலம் வாழ்க வென்றுதுதித்துநின்றெழில்வாதவூரரை யேத்தினர்.

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுயர் சைவரு ரெதிர் நின்றுநன்
சக்க மாலை புனைந்து நீறு மணிந்து தொண்டின னானபின்
றக்க மாகிய சீவ ரத்துவ ராடை மூடு முடம்பினார்
மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டு மென்று வணங்கினான்.

இன்ன வாறருள் செய்குவாயினியெம்பிரானென வன்புடன்
பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி யூரு ளாரு மிறைஞ்சினார்
மன்னு சீர்புனை வாத வூரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கி யேயவர் மூகை தீர்ந்தது கூறினார். ()

மாசி லாத மனத் தினாய்முன மன்னு தீவினை செய்தலா
லாசி லாதவெ ணீற ணிந்துந லஞ்செழுத்துரைசெய்திலேம
பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியாந
தூசு தாதுவ ராடை யைச்சுடு வென்று துன்றிவணங்கினார்.

கோட்ட மின்றிய வுண்மையாநகைகோட்டுகின்றமுகத்தரா
யீட்டுமுன் செய்தவத்தினாரிவரென்றுசிந்தையிலெண்ணியே
வாட்ட றுந்திரு நீற ணிந்து வயங்கு ருத்திர சாதனம்
பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கிளர் பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினார்.()

பொய்யி லாவரு ளைய ரும்புலி யூரு ளார்களு முன்புசேர்
மைய லாகிய வேட மின்றி வயங்கு நீறணி வார்களுந்
துய்ய காவிரி நாட னுந்துக டரு மீழர்த மன்னனுஞ்
செய்ய மாமணி மன்றுளார்திருமுன்புசென்றுவணங்கினார்.

பொன்றுகின்றதுமுத்தியெனறுபுகன்றுநின்றுழல்புத்தர்தா
மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ருந்தவ ராவதே
யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல வாறு டன்கடன் மீதிலே
சென்றதண்புனலல்லவோவுயர்தில்லையெல்லையைநண்ணினார்

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாத வூருறை வள்ளலார்
சென்றி லங்கு திருப்பு லீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர் நல்ல தில்லையு ளாரெலா
மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்மனையேகினார்.

பொன்னி நாடனு மீழ நாடு புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞானமு திர்ந்த கோவையகன்றுபோய்
மினனு மாமணி மாட மாளிகை தம்மி லன்புடன்மேவினர்.

புனமை வேட மகன்று நீறு புனைந்து ளார்களு மன்ன னுந, தொன்மை யார்திரு வாத வூரர் துலங்கு பாதம் வணஙகியே, நன்மை யாமணி மன்றி றைஞ்சி நயந்து நெஞ்சினில் வஞ்சமாம, வனமை யான தொழிந்து தில்லைத மன்னு மூரென வைகினர். (கக)

புத்தரைவாதில்வெனறசருக்கம முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருகo.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

உடமபடட பொய்யை மெய்யா வுரைத்திடு சமய மென்னுந
தடஙகயத திரளை வெல்லுந தனிபபெரு மடஙக லனனர்
நெடுநதவப பெருமை யாலே நினைபபருஞ சைவ ஞான
மிடமபடடப புகல்வாா பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம்.()

ஆடல் வெமபடையி னுடசியெழுசசியோடச்சேரவென்னும்
பாடலுந தெய்வ லோக யாத்திரைப பதது மோதித
தேடலுந திகைபபு மீளத் தெளிதலுஞ சிறுமை கொண்டு
வாடலுங களிபபு மில்லா நறபெரு வாழ்வி லானர். (உ)

போற்றுமஞ செழுத்து நீறும புவிமிசை விளஙகத் துன்ப
மாற்றிடுஞ சைவ ஞான வாசகம புகல வநதார்
சிற்றமில் புலியும பாம்புஞ சீரபெற விளங்கு மன்றி
லேற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபத மெனறு கண்டார்.(ங)

அய்யரங குறையு நாவி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங கொண்டு
துய்யமுப புரிநூன் மார்புந துலங்குபுத் தகமுந் தோன்றச்
செய்யமென் பாத கோவச் சென்றுமுன் னுக நின்றார். (ச)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
பின்புற வாத வூர ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொன்புனை மறையின் மிக்கி ரெங்குளீர் கூறு மெனன
மன்பெரு வளஞ்சோ ப்ாண்டி மண்டலத்திருபபேனென்றார்.

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங காரிய மியம்பு மெனன
வாண்டநா யகன்ற னாணை யாகிய கரும நம்மைக
காண்டலே யெனறு பின்னுங கருததுற விதனைசசொனனார்.

மண்ணிடைப புகுநது மேலை வானிடைப் பறநது முனனாக
கணணனு மயனுந தேடிக காணபதற கரியார தமமைப
புணணிய மனறி லாடும புனிதரைப பரியி லேறப
பணணுநும பெருமை யாலே வாழநதது பாணடி நாடு. (எ)

தென்பெருந துறையி லையன றிருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன றின்றி வாவி சூழ்கழக குனறிற் செனறு
பொனபொலி மனறி லெய்திப புததரைவாதில் வெனறீ
ரெனபது கேட்டுப பினனா யாவரு மகிழ்சசி கொணடார்.

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யனபி னாலே
யோதிய தமிழின பாட லுளளவை யோத வெண்ணி
மாதுய ரகல வின்னே வநதன னெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும விளஙக வென்றார்.()

விண்ணகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளமபச் சிநதை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நறசடை முடியார தம்மை
யெணணருந தமிழின் பாட்டா வியமபிய வைய ரபபோ
துண்ணெகிழ்ந்துளமெய்ஞ ஞான வாசக முவநதுசொன்னார்.

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா மப்பலத தாடுமையர்
செஙகையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைநத பின்னாப்
பொங்கிய வருளி னாரும் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தமமைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார். ()

மன்னிய தவத்தின மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருநத கோவை யெழுதினர் முடிநத பின்னாப்
பொனனவிர் வேணி யார்தாம் புததகஞ சேமித தஙகண
மின்னென மறைநதார்சொனன வித்தகரயர்ச்சிகொண்டாா.

எழுநதன ரெஙகு மோடி நாடின ரென்கொ லென்று
வழிநதனர் மன்று ளாடு மாதியென் றறிநத பின்னர்ப
பொழிநதனர் கணணீ ரெஙகே போயினை யெனறுமண்மேல்
விழுநதனர் பரமா னநத வேலை வெள்ளததுளானுர். (கங)

செநதமிழக் கன்பு மிககார் செனறுதம மன்றி லெய்தி
யநதரத் தவரை மாலை யயனைநன் முசததுநாடி
நநதமக கடிமை பூண்டு நயநதவ னொருவனை சொன்ன
விநதநற பாடல் கேணமி னெனறவாகெடுததுசசொனனாா.

மெய்ததவ வாத வூரன் விளம்பிட வெழுது மிநதப
புததக மனறு ளாடல் புரிநதவ னெழுத்தா மெனறு
முததியை யுதவுங கோவை முடிவிடத தெழுதிப பினனர்ச்
சிததிர மலர்க்கை யாலே திருநதமைக் காபபுஞ செய்தாா.

வெண்பிறை முடித்த வேணி விததக ருலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத வூரர் நறறவ முணாத்த வெண்ணி
யெண்பெறு முனிவர்விண்ணோ ரிறைஞசுமமபலத்துவாயில்
வண்படி மீதே யுணமை வாசக முறையை வைத்தார்.(கசு)

வைத்தபின பூசை செய்யு மநதணன் வநது கண்டிப்
புத்தக மிஙகு நண்ணும புதுமை தைவிகமா மென்று
சிததமங குருகி நினறு தில்லையுள ளவர்கட் கெல்லா
மிததிறங கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போநது. ()

செநதிரு மருவுந் தொல்லைத் தில்லைநன் னகரி னுள்ளார்
தநதிரு முன்பு சென்று சாற்றினு னிநத நீர்மை
யநதணன் மொழிநத பின்ன ரதிசய மிதுவென் றோடி
வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்த புத்தகங் கண்டார்கள்.()

யாவருந தம்மு ளொடி யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணு தெய்வக மிதுவென் றெண்ணி
மேவுமன் பதனு லண்ணல் விளம்பிய சைவ நூலோ
தாவுசெந் தமிழோ வென்று பார்ப்பது தக்க தென்றார். ()

தேக்கிய வருளு மன்புஞ் சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும
வாக்கினி லொருவன் சென்று மலர்கொடு வணக்கஞ்செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் கைவத்த புத்தகந் தன்னைச் சேம
நீக்கின னோதி னன்முன னீதிகொ ளகவ னன்கும. (உ0)

வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமி ழறுநூறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனன்பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத வூரன்மொழி
தரிதெழுது மம்பலவ னெழுதவென்று சாற்றினன். (உக)

கேட்டவர்க ளெல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொண் கண்ணீருங் கசிந்துருகு சிந்தையுமா
யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ னியம்பியவித் தமிழன்றி
வீட்டுநெறிக் கினிச்சிவநூல் வேறுளதோ வென்றார்கள். ()

பூணரவன் றிருநாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை யின்றுணர்வோமென்றெண்ணி
மாணுடைமன் றகன்றேகி மறைவல்லார் போதிநிழல்
வீணருடன் பெருவாதுவென் றவர்முன்சென்றார்கள். (உ௩)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறையைத் தண்டர்பிரா
னின்றுசெயுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்பின்றெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட லுவந்தருளப் புவிமீதி
லன்றுசெயுந் தவமறியே னென்றழுதா ரன்பாளர். (உ௪)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநும்பா
லண்ணுமரன் செய்ததென்னீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்கள்

அல்லலெனுமம பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ செயல்யாவுஞ
சொலலியபின் புலியூரர் தொழுதுமனங களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம பெருமானைச் செபபியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருளகூற வேணடுமென நவின்றூர்கள்.(உரு)

ஓஙகுபுகழ்த் திருவாத வூறையெம பெருமானுந
தேஙகியமெய்ச சிவஞானச சிநதையுடன களிகூர்நது
பூஙகனகப பொதுவெதிரே போயபபுகல்வே னெனபபோக
வாஙகவாமுன சென்றுரு மனபொடுபின் சென்றாகள். ()

நின்றபுகழப புலியூரர் நேயமுடன புடைசூழச
சென்றருளுக கிடமான செமபொனினம பலமெய்தி
யொனறியவித தமிழமாலைப பொருளிவரென றுரைசெய்து
மன்றதனிற கடிதேகி மறைநதனரங கவர்காண. (உஅ)

செய்காடடுங் கமுகடவித தில்லையுளாா பொருளகேட்கக்
கைகாடடித தமமுருவங காட்டாமன மறைநதாரைப
பைகாடடும பேரரவப பணியுடையார் தமககன்பு
மெய்காட்டிடப பாலுடனே மேவியநீ ராககினூா. (உகூ)

வேறு.

அண்டனை யணடர் கோனை யனபின ரெய்து மாறு
கணடனர் புளக மெய்திக கமபித மாகி நின்று
விண்டனர் கசிநது சிநதை வோததனா மேனி யெஙகுங
கொணடனர் மகிழ்ச்சி செஙகை குவித்தனர் தில்லையுளளார்.

வேறு.

பூத நடஙக டொடஙகின போத மகிழநதனு குங்கண
நாதா புகழ்நதனா துமபுரு நாரத ரஙகிசை கொண்டனர்
வேதமொ டநதா துநதுபி மீது முழஙகி யெழுநதன
மாதவ ரிநதிர ரைநதரு மாமலர் சிநதி வணஙகினர். (கக)

ஞான நடமபயில் சஙகர ஞம மிருநதுள நெஞசினர்
மோன சுகநத முடனசிவ பூசை முயன்று நயநதவ
ரூனமி லன்பொடு தென்புலி யூரி லுறைநது சிறநதவர்
வானக மும்பர வுநதிரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர். (கஉ)

வேறு.

ஈனமிகுந் துளதோலு மென்புநரம் புஞ்சீயு
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
லூனுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுலகிற றடுமாறி
மாநரகிற புகுதுமதோ மாயைவலைப படுவாரகள்.(கங)

வேறு.

வாதவூ ரநதணா தநதிரு வாய்மை விளஙகு திருக்கதை
யோதின ரன்புட னெண்செவி யூடு முகநதது கேடடவர்
போதமெய்ஞ்ஞான முறுஞசுகபோக முடனபுகழ்பெறுவர்க
டதில் பவஙக டொலைநதுபின சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே.

வேறு.

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிநது வாழ்க
வேதவா கமமும வாழக வேநதாசெங கோலும வாழக
தீதிலை தெழுதது நீறுஞ சிவனடி யாரும வாழ்க
வாதவூ ரிறைபு ராணம படிததிடக் கேட்டோாவாழ்க.(கரு)

திருவடிபெறறசருககம முற்றிற்று.

ஆக திருவிருததம் - ருசரு.

திருவாதவூரடிகள்புராணம முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

பெரியதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
யருமறையி னகத்தானை யணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கடங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (க)

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் றன்னைக்
காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
யற்றார்க்கு மலந்தார்க்கு மருள்செய் வானை
யாரூரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே
மற்றொருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

அல்லிக்கமலத்தயனுமாலுமல்லாதவருமமரர்கோனுஞ், சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்சொல்லும்பொருளுமிறந்தசுடரை, நெல்லிக்கனியைத்தேனைப்பாலைநிறையின்னமுதையமுதின்சுவையைப், புல்லிப்புணர்வதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியநதது.

திருவண்ணாமலையிலருளிச்செயப்பட்டது.

வெண்டளையான்வநத

இயறறரவிணைக கொசசகக்கலிப்பா.

திருசசிறறமபலம

ஆதியுமநதமுமில்லாவருமபெருஞ
சோதியையாமபாடக்கேடடேயுமவாடடடஙகண
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான
மாதேவனவாாகழல்களவாழததியவாழ்ததொலிபோய
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிமமிமெயமமறநது
போதாரமளியினமேனின்றுமபுரணடிஙஙு
னேதேனுமாகாளகிடநதாளெனனேயெனனே
யீதேயெநதோழிபரிசேலோரெமபாவாய. (க)

பாசமபரஞசோதிக்கெனபாயிராபபகலும
பேசுமபோதெபபோதிபபோதாரமளிக்கே
நேசமுமவைததனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர
சீசியிவையுஞசிலவோவிளையாடி
யேசுமிடமீதோவிண்ணோாகளேததுதற்குக
கூசுமலர்பபாதநதநதருளவநதருளுந
தேசனசிவலோகனதில்லைசிறறமபலத்து
ளீசனுாககன்பாாயாமாரேலோரெம்பாவாய் (உ)

முததனனவெண்ணகையாய்முனவநதெதிரெழுநதென
னததனாநதனமுதனெனறளளூறித்
தித்திக்கபபேசுவாய்வநதுனகடைதிறவாய்
பததுடையீரீசன்பழவடியீாபாங்குடையீர்
புததடியோம்புனமைதீர்ததாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
வெததோநினனன்புடைமையெல்லோமறியோமே
சிததமழகியாாபாடாரோநஞசிவனை
யிததனையுமவேணடுமெமககேலோரெமபாவாய். (௩)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே
விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள
முண்ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய். (௪)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம்
போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களேபேசும்
பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென்
றோலமிடினுமுணராயுணராய்கா
ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (௫)

மானேநீநென்னலைநாளைவந்துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணாமே
போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா
யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய் (௬)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர
ருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பா
யென்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா
லென்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு
மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்குங்
கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை
கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ

வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா
யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ
வூழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
யேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (௮)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே
யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ
முன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ
மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ
மின்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (௯)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு
மோதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன்
கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா
ளேதவனூரேதவன்பேராருற்றாராரயலா
ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௧௦)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
யையாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
வையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி
னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாய. (௧௧)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்விளையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத
மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடேலோரெம்பாவாய். (௧௨)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினு
லெங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (கங)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச்
சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
யாதிதிறம்பாடி யந்தமாமாபாடிப்
பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய் (கச)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
சீரொருகால்வாயோவாள்சித்தங்களிகூர
நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப்பப் [யாள
பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணி
பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு
மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள
வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய. ()

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா
ளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற
பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ
மென்னச்சிலைகுலவிநந்தம்மையாளுடையா
ளன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பாக்கு
முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய். (கசா)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
லெங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்
கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி
யிங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்

செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகனை
யங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய் (௧௭)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற்
கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியாணாயலியாய்ப்பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக்
கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தா
லெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க
விங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய் ()

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள்
போற்றிமானான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய். (௨௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திரோதானசுததி.

திருபபெருநதுறையிலருளிசசெயயபபடடது

ஆசிரியவிருததம

திருசசிறறம்பலம

போறறியெனவாழமுதலாகியபொருளே
புலாநததுபூஙகழறகிணைதுணைமலாகொண
டேறறிநினறிருமுகததெமககருணைமலரு
மெழினகைகொணடுநினறிருவடிதொழுகோஞ
சேறறிதழககமலஙகணமலருநதணவயல்சூழ
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யேறறுயாகொடியுடையாயெனையுடையா
யெமபெருமானபளளியெழுநதருளாயே. (க)

அருணனிநதிரனறிசையணுகினனிருளபோ
யகன்றதுவுதயநினமலாததிருமுகததின
கருணையினசூரியனெழவெழநயனக
கடிமலாமலரமறறணணலஙகணணாந
திரணிரையறுபதமுரலவனவிவையோா
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யருணிதிதரவருமானநதமலையே
யலைகடலேபளளியெழுநதருளாயே. (உ)

கூவினபூஙகுயில்கூவினகோழி
குருகுகளியமபினவியமபினசஙக
மோவினதாரகையொளியொளியுதயத
தொருப்படுகின்றதுவிருபபொடுநமக்குத
தேவநறசெறிகழற்றாளிணைகாடடாய்
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா
யெமபெருமான்பளளியெழுநதருளாயே (ங)

இன்னிசைவீணையரியாழின ரொருபா
லிருக்கொடுதோத்திரமியம்பின ரொருபாற்
றுன்னியபிணைமலர்கையின ரொருபாற
றொழுகையரழுகையர்துவளகையரொருபாற
சென்னியிலஞ்சலிகூப்பின ரொருபாற்
றிருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யென்னையுமாணடுகொணடினனருளபுரியு
மெமபெருமான்பளளியெழுநதருளாயே. (ச)

பூதஙகடோறுநின்றுயெனினல்லாற
போககிலனவரவிலனெனநினைபபுலவோர
கீதஙகளபாடுதலாடுதலலலாற
கேட்டறியோமுனைககணடறிவாரைச்
சீதஙகொளவயறறிருபபெருநதுறைமனனு
சிநதனைககுமமரியாயெஙகணமுன்வந
தேதஙகளறுததெமமையாணடருளபுரியு
மெமபெருமானபளளியெழுநதருளாயே. (ரு)

பபபறவீட்டிருநதுணருநினனடியார
பநதனைவநதறுததாரவாபலரு
மைபபுறுகண்ணியாமானுடததியலபின
வணஙகுகின்றாரணஙகினமணவாளா
செபபுறுகமலஙகணமலருநதணவயல்சூழ
திருபபெருநதுறையுறைசிவபெருமானே
யிபபிறபபறுததெமமையாணடருளபுரியு
மெமபெருமானபளளியெழுநதருளாயே. (சா)

அதுபழசசுவையெனவமுதெனவறிதற
கரிதெனவெளிதெனவமரருமறியா
ரிதுவவனறிருவுருவிவனவனெனவே
யெஙகளையாணடுகொணடிஙகெழுநதருளு
மதுவளாபொழிறறிருவுததரகோச
மங்கையுளளாய்திருபபெருநதுறைமனனு
வெதுவெமைபபணிகொளுமாறதுகேடபோ
மெம்பெருமான்பளளியெழுநதருளாயே. (எ)

முநதியமுதனடுவிறுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலரியாவர்மற்றறிவார்
பநதணைவிரலியுநீயுநின்னடியார்
பழஙகுடிறொறுமெழுநதருளியபரனே

செநதழல்புரைதிருமேனியுஙகாடடித்
திருபபெருநதுறையுறைகோயிலுஙகாடடி
யநதணனாவதுஙகாடடிவநதாண்டா
யாரமுதேபளளியெழுநதருளாயே (௮)

விணணகததேவருநண்ணவுமாடடா
விழுபபொருளேயுனதொழுபபடியோஙகண
மணணகததேவநதுவாழசெயதானே
வணடிருபபெருநதுறையாய்வழியடியோங
கணணகததேநினறுகளிதருதேனே
கடலமுதேகரும்பேவிருமபடியா
ரெணணகததாயுலகுககுயிரானா
யெமபெருமானபளளியெழுநதருளாயே. (௯)

புவனியிறபோயபிறவாமையினாணாம
போககுகினறோமவமேயிநதபபூமி
சிவனுய்யககொளகினறவாறெனறுநோக்கித
திருபபெருநதுறையுறைவாய்திருமாலா
மவனவிருபபெய்தவுமலரவனாசைப
படவுநினனலாநதமெய்க்கருணையுநீயு
மவனியிறபுகுநதெமையாட்கொளளவல்லா
யாரமுதேபளளியெழுநதருளாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றமபலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆனந்தமனோலயம்.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற்றாமம்பூமாலைதூக்கி
முளைக்குடந்தூபநற்றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ்சோமியும்பார்மகளு
நாமகளோடுபல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுங்கௌரியும்பார்ப்பதியுங்
கங்கையும்வந்துகவரிகொண்மி
னத்தனையாறனம்மானைப்பாடி
யாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (க)

பூவியல்வார்சடையெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடிக்கவேண்டு
மாவின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள்வந்துடன்பாடுமின்கள்
கூவுமின்றொண்டர்புறநிலாமே
குனிமின்றொழுமினெங்கோனெங்கூத்தன்
றேவியுந்தானும்வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்துநாமே. (உ)

சுந்தரநீறணிந்தும்மெழுகித்
தூயபொன்சிந்திநிதிபரப்பி
யிந்திரன்கற்பகநாட்டியெங்கு
மெழிற்சுடர்வைத்துக்கொடியெடுமி
னந்தரர்கோனயன்றன்பெருமா
னாழியானாதனல்வேலன்றாதை
யெந்தரமாளுமையாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (ங)

காசணிமின்களுலக்கையெல்லாங்
காம்பணிமின்கள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவர்க
ணின்றுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம்புகழ்ந்தாடுங்கச்சித்
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடிப்
பாசவினையைப்பறித்துநின்று
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௪)

அறுகெடுப்பாரயனும்மரியு
மன்றிமற்றிந்திரனோடமரர்
நறுமுறுதேவர்கணங்களெல்லா
நம்மிற்பின்பல்லதெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடைமும்மதிலெய்தவில்லி
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவற்செவ்வாயினீர்முக்கணப்பற்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௫)

உலக்கைபலவோச்சுவார்பெரிய
ருலகமெல்லாமுரல்போதாதென்றே
கலக்கவடியவர்வந்துநின்றார்
காணவுலகங்கள்போதாதென்றே
நலக்கவடியோமையாண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப்பாதங்கள்சூடத்தந்த
மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே (௬)

சூடகந்தோள்வளையார்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர்குழாமெழுந்தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர்நந்தம்மையார்ப்பவார்ப்ப
நாமுமவர்தம்மையார்ப்பவார்ப்பப்
பாடகமெல்லடியார்க்குமங்கை
பங்கினனெங்கள்பராபரனுக்
காடகமாமலையன்னகோவுக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (௭)

வாட்டடங்கண்மடமங்கைநல்லீர்
வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிருமுண்டந்துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்டநாண்மலர்பபாதஙகாட்டி
நாயிறகடைபபட்டநமமையிமமை
யாட்கொண்டவண்ணஙகள்பாடிபபாடி
யாடபபொறசுண்ணமிடித்துநாமே. (அ)

வையகமெல்லாமுரலதாக
மாமேருவெனனுமுலக்கைநாட்டி
மெய்யெனுமஞசணிறையவட்டி
மேதகுதெனனனபெருநதுறையான
செய்யதிருவடிபாடிபபாடிச
செமபொனுலககைவலககைபறறி
யையனணிதிலலைவாணனுககே
யாடபபொறசுண்ணமிடிததுநாமே. (கூ)

முததணிகொஙகைகளாடவாட
மொய்குழல்வணடினமாடவாடச
சித்தஞசிவனொடுமாடவாடச
செஙகயறகணபனியாடவாடப
பித்தெமபிரானொடுமாடவாடப
பிறவிபிறரொடுமாடவாட
வததனகருணையொடாடாடவாட
வாடபபொறசுணணமிடிததுநாமே. (க0)

மாடுநகைவாணிலாவெறிபப
வாய்திறநதமபவளநதுடிபப
பாடுமினநதமமையாணடவாறும
பணிகொணடவணணமுமபாடிபபாடித
தேடுமினெமபெருமானைததேடிச
சிததஙகளிபபததிகைததுததேறி
யாடுமினமபலததாடினானுக
காடபபொறசுணணமிடிததுநாமே. (கக)

மையமாகண்டனைவானநாடர்
மருநதினைமாணிககககூததன்றனனை
யையனை ஐயாபிரானைநமமை
யகபபடுததாட்கொண்டருமைகாட்டும்
பொய்யாதமபொய்யனைமெய்யாமெய்யைப
போதரிககணணிணைபபொறறொடிததோட
பையரவலகுனமடநதைநல்லீா
பாடிபபொறசுண்ணமிடிததுநாமே. (கஉ)

மின்னிடைச்செந்துவர்வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப்பண்ணமர்மென்மொழியீ
ரென்னுடையாரமுதெங்களப்ப
னெம்பெருமானிமவான்மகட்குத்
தன்னுடைக்கேள்வன்மகன்றகப்பன்
றமையனெம்மையன்றாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப்பூண்முலைமங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கங)

சங்கமரற்றச்சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல்சூழ்தருமாலையாடச்
செங்கனிவாயிதழுந்துடிப்பச்
சேயிழையீர்சிவலோகம்பாடிக்
கங்கையிரைப்பவராவிரைக்குங்
கற்றைச்சடைமுடியான்கழற்கே
பொங்கியகாதலிற்கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கச)

ஞானக்கரும்பின்றெளியைப்பாகை
நாடற்கரியநலத்தைநந்தாத்
தேனைப்பழச்சுவையாயினானைச்
சித்தம்புகுந்துதித்திக்கவல்ல
கோனைப்பிறப்பறுத்தாண்டுகொண்ட
கூத்தனைநாத்தழும்பேறவாழ்த்திப்
பானற்றடங்கண்மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கரு)

ஆவகைநாமும்வந்தன்பர்தம்மோ
டாட்செயும்வண்ணங்கள்பாடிவிண்மேற்
றேவர்கனாவிலுங்கண்டறியாச்
செம்மலர்ப்பாதங்கள்காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகமேந்தியவெல்கொடியான்
சிவபெருமான்புரஞ்செற்றகொற்றச்
சேவகனாமங்கள்பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கசா)

தேனகமாமலர்க்கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
வானகமாமதிப்பிள்ளைபாடி
மால்விடைபாடிவலக்கையேந்து

மூனகமாமழுச்சூலம்பாடி
யும்பருமிம்பருமுய்யவன்று
போனகமாகநஞ்சுண்டல்பாடிப
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே. (கஎ)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடலபாடி
யருககனெயிறுபறிததல்பாடிக்
கயநதனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்
காலனைககாலாலுதைத்தல்பாடி
யியைநதனமுபபுரமெய்தல்பாடி
யேழையடியோமையாணடுகொண்ட
நயந்தனைபபாடிநின்றாடியாடி
நாதறகுசசுணணமிடிததுநாமே. (கஅ)

வடடமலர்க்கொன்றைமாலைபாடி
மததமும்பாடிமதியுமபாடிச
சிடடர்களவாழுநதெனறில்லைபாடிச்
சிறறமபலததெஙகளசெல்வமபாடிக்
கட்டியமாசுணககசசைபாடிக்
கஙகணமபாடிககவிததகைமமே
விட்டுநின்றுமரவம்பாடி
யீசறகுசசுண்ணமிடித்துநாமே. (ககூ)

வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்
துனபமுமாயின்பமாயினார்க்குப
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப
பநதமுமாய்வீடுமாயினாருக்
காதியுமநதமுமாயினாருக
காடபபோறசுணணமிடித்துநாமே. (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசைப்பா.

திருசசிறறமபலம்.

ஒளிவளர்விளக்கேயுலபபிலாவொன்றே
    யுணர்வுசூழகடநததோருணர்வே
தெளிவளாபளிஙகின்றிரண்மணிக்குனறே
    சிததததுட்டித்திககுநதேனே
யளிவளருளளததானநதககனியே
    யமபலமாடரஙகாக
வெளிவளாதெயவககூததுகநதாயைத்
    தொணடனேனவிளமபுமாவிளமபே. (௧)

கறறவாவிழுஙகுஙகறபகக்கனியைக்
    கரையிலாககருணைமாகடலை
மற்றவரறியாமாணிககமலையை
    மதிபபவர்மனமணிவிளககைச
செற்றவாபுரஙகளசெறறவெஞசிவனைத
    திருவீழிமிழலைவீறறிருநத
கொறறவனறனனைககணடுகணடுள்ளங
    குளிரவெனகணகுளிாநதனவே. (௨)

அற்புதததெய்வமிதனின்மறறுண்டே
    யனபொடுதனனையஞசெழுததின
சொறபததுள்வைததுளளமள்ளூறுந
    தொண்டருககெணடிசைககனகம
பற்பதக்குவையும்பைமபொனமாளிகையும்
    பவளவாயவர்பணைமுலையுங
கறபகபபொழிலுமுழுதுமாஙகங்கை
    கொண்டசோளேசசரததானே. (௩)

திருசசிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பல்லாண்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லாண்டசுருதிபொருள்சோதித்ததூய்மனத்தொண்டருள்ளீர், சில்லாண்டிற்சிதையுஞ்சிலதேவர்சிறுநெறிசேராமே, வில்லாண்டகனகத்திரண்மேருவிடங்கன்விடைப்பாகன், பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந்தானுக்கேபல்லாண்டு கூறுதுமே. (க)

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியழுதிடப்பாற்கடலீந்தபிரான்
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன் மன்னியதில்லைதன்னு
ளாலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்பலமேயிடமாகப்
பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவ
னிலாவுலாவியநீர்மலிவேணிய
னலகில்சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம். (க)

தண்ணளிவெண்குடைவேந்தன்செயல்கண்டுதரியாது [தா
மண்ணவர்கண்மழைபொழிந்தார்வானவர்பூமழைபொழிந்
ரண்ணலவன்கண்ணெதிரேயணிவீதிமழவிடைமேல்
விண்ணவர்கடொழநின்றான்வீதிவிடங்கப்பெருமான். (உ)

ஆலமேயமுதமாகவுண்டுவானவர்க்களித்துக்
காலனைமார்க்கண்டற்காக்காய்ந்தனையடியேற்கின்று
ஞாலநின்புகழேயாகவேண்டுநான்மறைகளேத்துஞ்
சீலமேயாலவாயிற்சிவபெருமானேயென்றார். (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்